

A Székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium Kiadványa

2024/2025.

II. szám

TARTALOM

- Ballagás 2025.
- Tanárok névsora, ballagó osztályfőnökök, diákok tablófotói
- Így látták az osztályfőnökök a 12. A-t, 12. B-t, 12. C-t, 12. D-t
- Ballagások /Kertész Zsófia/
- Ballagóink - Interjú Csutorás Emmával, El Badaoui Nimróddal, Horváth Minkával, Pausz Jankával
- European University Games /Nagy Petra/
- Diákok alkotásai
- Kitüntetések
- Városi Diáknapi eredményei
- Tanulmányi és sporteredmények
- Statisztika

Diákszerkesztő: VISZ

Tanárszerkesztő: Majorné Szloboda Mária

Technikai munkatársak: Havranek Mária, Lovász Péter

Rajzok: Gugolya Nóra (11. C), Mészáros Kamilla (10. D), Papp Tamara (9. B)

Borító: Ruprecht Ádám

Felelős kiadó:

Havranek Mária

igazgató

Ballagás 2025.

Tanáraink

Majorné Szloboda Mária
igazgatóhelyettes

Havranek Mária
Horváth József

Démuth Csaba
igazgatóhelyettes

igazgató

Altmár Kristóf

Kocsor Szilvia

Regősné Kobán Mónika

Bartos Péter

Kohutné Simon Erika

Rideg Imre

Baranyainé Endrődi Melinda

Komáromi Veronika Mária

Rokonay Petra

Bíróné Tóth Erika

Koncz Hajnalka

Román Lilla

Brunner-Tóth Andrea

Kovács Tímea

Saláta Józsefné

Csordásné Marton Melinda

Kovácsné Csornai Márta

Dr.Schüller-Hajnal Katalin

Démuthné Merkl Katalin Anna

Lenti Viktória

Szabó Endre

Egyedné Molnár Krisztina

Lovász Péter

Szabóné Schneider Anikó

Elekes Péterné

Lukács Zsuzsanna

Szalai né Szántó Marianna

Helesfai Marcell

Müller Csaba

Szepessy Leona Judit

Holmanné Zimmermann Júlia

Müller Martin

Szigyártó László

Horváth Ildikó

Nagy Péter

Szókéné Kiss Erika

Horváthné Bohner Teréz

Nagyné Katona Mária

Takácsné Ballai Melinda

Jelinek Éva Zsuzsanna

Németh Anikó

Tamás Renáta

Dr. Juhász Judit Éva

Németh Mária Ildikó

Tarné Szabó Magdolna

Juhász Lívía

Németh Szilvia

Tiliné Cartoletti Emerita

Kiffer Zoltán

Óber-Fekete Noémi

Tolnai Judit

Kisari Orsolya

Oroján Gabriella

Udvardi-Básti Edina

Kiss Annamária

Pálfi Marianna

Vitkovics Katalin

Párkányi Virág

„Ballagó” osztályfőnökök

*Tolnai Judit
12. A osztály*

*Vitkovics Katalin
12. B osztály*

*Szabóné Schneider Anikó
12. C osztály*

*Kovács Tímea
12. D osztály*

12. A osztály

Böjtös Benedek Árpád

Csabai Virág

Csiszár András Miklós

Csutorás Emma

Dallos Mirkó Benedek

Demeter-Csoma Dalma

Denk Norbert Zalán

Erdély Csenge

Ferencz Barnabás

Füzes Nóra

Gula Eszter

Halász Zalán

Halmos Tímea Emese

Hettyéssy Luca Vanda

Jergler Janka

Kaposi Kata

Kónya Luca

László Péter

Liedermajer Károly

Lippai Kinga

Lőrincz Levente

Mach Zulejka

Nagy Laura

Nagy Petra Vera

Ocskó-Kü Eszter

Paál Zsófia

Pintér Miklós

Princz Levente

Sponga Laura Panna

Sütő Kata

Szontagh Anna Georgina

Tallér Mátyás István

Udvari Nina Kláudia

Varanka Fruzsina

Varanka Luca

12. B osztály

Antal Nóra

Árké Zsolt

Braun Béla

Cseke Sára

Édes Augusztina

El Badaoui Nimród

Filpákó Bence Sándor

Hujber Zsófi

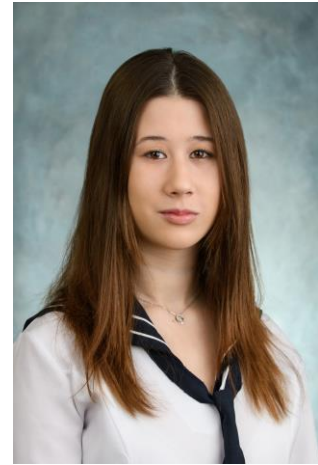
Juhász Adél

Kigyóssy Evelin

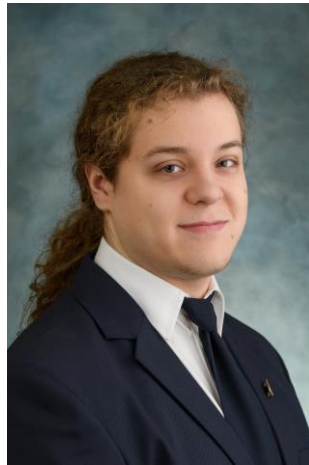
Király Hanga

Kiss Johanna Laura

Kózbos Liza Lotti

Koronczay Bence

Kovács Endre

Lelkes Zsófia

Marton Levente Zoltán

Nagy Réka Sára

Pisch Roland

Pocsai Brendon Robin

Purger Lili Jázmin

Szabó Botond Dániel

Szabó Máté

Szelényi Kata Karolina

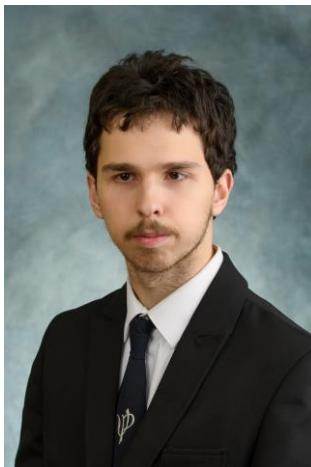
Takács Barnabás

Tobak Péter

Tóth-Borsi Botond

Tőke Ádám János

Zsilovics Zsombor

Mészáros Kamilla (10. D)

12. C osztály

Ackermann Andrea Dóra

Balogh Ádám

Barna Levente

Bedő Máté

Borbély Balázs

Borka Máttyás István

Dankó Villő Kincső

Fésűs Attila Flórián

Horváth Benjámín

Horváth Minka

Hüll Marcell Tamás

Kiss Bertalan Zebulon

Kiss Panna

Kocsis Márk Csanád

Kovács Anna Zsófia

Kovács Gréta Hanna

Lalák Laura Dominika

Magán Botond

Méhes Zalán György

Müller Dávid Tamás

Németh Adél Natália

Noé Nóra

Pergel Sebestyén

Portelekő Anna

Posztó Tamás

Roszik Júlia Ida

Szalay Hanna Éva

Szeķeres Márk Zoltán

Szundý Sára

Terék Júlia

Tóthi Zalán

Törzsök Sára

Traser Alexandra

Vajda Donát

Varga Virág

Veigl Benedek János

12. D osztály

Ábrahám Lina

Áldott Boglárka

Bauer Dorina Sára

Bozzai Kincső Klara

Bruncz Boglárka

Budai Nóra Johanna

Csanádi Gréta

Csörgei Lara Fanni

Ellenbruck Zsófia

Famosi Donát

Fejes Fanni Iringó

Gróf Péter

Gyenei Eszter

Győrödi Flóra

Hollós Boglárka

Hollós Rebeka

Horváth Zsófia Sára

Ipacs Anna Virág

Kotsis Nóra

Nickl Betty Nóra

Palánkai Szonja

Patai Melitta

Pausz Janka

Sipos Zsófia

Stokinger Kata Eszter

Szabó Luca

Szigethi Szabolcs István

Szita Flóra

Szoboszlai Ákos

Takács Nóra

Tóth Szabina

Tóth Bernadett

Tőkés József

Trombitás Lili

Kis csodák és nagy pillanatok – Egy közösség története

MyPrecious 12. A, drága Osztályom!

Most gyertek velem egy kis időutazásra, vissza a múltba. 1500 fotó, sok videó: az osztályunk története számtalan emlékből áll, amelyeket a közös programok és a mindennapok apró mozzanatai őriznek. Nagy ajándék voltatok és vagytok nekem.

Pörög a film... Jönnek nyáron a postaládámba bemutatkozó levelek a fotóitokkal, mert ugyanolyan izgalommal vártam, hogy megismerjelek benneteket, mint Ti azt, hogy „kisgimisek”, VASVÁRISOK legyetek. A gólyatábor fergetegesen sikerült: megtörténtek a „nagy találkozások”, a végzősök – Zsófi, Tamara, Regő, Donát – szárnyaik alá vettek benneteket, és együtt mulattatok velük. Önfeláldozóan énekeltek a Just Dance-t az esti programon.

Emlékeztek? YMCA, Csepereg az eső, The ceiling can't hold us – ugye ott cseng most is a fületekben? Ezek a kezdeti pillanatok meghatározóak voltak.

A Vasvári messze földön híres összetartó és erős közösségéről. Ti ebbe csöppentetek bele, a tanulás terheit enyhítette az, hogy a közös élmények, a csapatmunka és a programok

hozzájárultak ahhoz, hogy erős kapcsolatokat építsetek egymással. Nagy váltás volt az általános iskola után, de ti megugrottátok, és ma már mindenki büszkén nézhet vissza erre az útra.

A jó példát folytatva, amit Regő és a Szektások adtak, palacsintázós, játékos klubdélután keretében az idei év elején mi is megismerkedtünk kis gólyáinkkal. De ne szaladjunk előre az időben, hisz még fel sem vagytok avatva! Ugyan „szekta tagok” lettetek, fekete kapucnis pulcsiban Regő vezetett benneteket, a gólyaavatóra még készülnötök kellett, amit lelkesen tettetek a szeretett parkban, a Vasvárival szemben.

És eljött a nagy nap. Természetesen Levink volt az esemény egyik főszereplője, aki szivárványszínű unikornis jelmezen táncolt Lorcival és barátjával, Marton Levivel, aki az iskola választott királya lett az idén. Persze akkor még nem tudtuk, hogy 6 év múlva mindketten harcba szállnak a királyságért – mint ahogy az a népmesében meg vagyon írva.

2020-at írunk, amikor bezárt a világ a COVID miatt, elmaradtak a programok, „diák király” nélkül ért véget az év. De a Vasváris Szív oly’ erősen dobogott bennünk, hogy a járvány enyhülésével Lukács Zsuzsanna tanárnő kertjében a 7. A és a 12. A ünnepélyesen megtartotta a koronázási szertartást, és felkerült Regő fejére a korona.

A karácsonyi ünnepek különleges helyet foglalnak el a szívemben. Az első közös karácsonyon, amikor a szülők és tanáraitok is velünk voltak, Juhász Lívia tanárnő segítségével készült előadásotok volt az egyik legszebb ajándék. Akkor éreztem először, hogy nemcsak egy osztály vagyunk – hanem egy nagy család. A „Kis Csodák” című vers, amit nektek elmondtam, azokat az apró pillanatokot ünnepli, amelyek igazán fontosak az életben – és Ti mindannyian ilyen „kis csodák” vagytok számomra.

Az évek során az ajándékozások is egyre színesebbé váltak. A versek helyét idővel a „három állítás” játék váltotta fel, amely mindig rengeteg nevetést hozott. A közös éneklés is felejthetetlen élmény marad – különösen az a pillanat, amikor együtt énekeltük a Jégvarázs dalát.

De nemcsak a közös ünnepek, hanem a mindennapok apró csodái is meghatározóak voltak. Ki ne emlékezne a vasváris főzés napjára, amikor Peti főzött nekünk? Ahogyan mindenki megnyalta a tíz ujját...Vidám pillanatokot soha nem nélkülöztünk – egyedi ajándékot adott Zalán tavaly karácsonykor: előkapta az ollót, és levágta Matyi haját. A nevetés akkor szinte megállíthatatlan volt, és ez a pillanat tökéletesen tükrözte, mennyi örömet, életet és szeretetet hoztok a mindennapokba.

Móka, kacagás, sok kirándulás és egy kis tanulás, egész jól hangzik, ugye? Lukács Zsuzsanna tanárnő és Juhász Livia tanárnő vidámsággal és nevetéssel töltötték meg a kirándulásainkat és Szigyártó tanár úr nemcsak tanárként, hanem igazi „pótapukaként” is mellettetek állt, mindig ott volt, hogy segítsen, irányítson vagy csak egy jó szót mondjon. A háromnapos pécsi kirándulásra mindig emlékezni fogunk. Ültünk a nappaliban, és nagyokat nevtünk. Még lábmasszázst is kaptunk! Nem volt számunkra lehetetlen: Pécsett a pezsgő múzeum pincéjében átmásztunk a falon is egy olyan lyukon, ahol soha nem gondoltam volna, hogy átférek. De ott Ti mutattátok meg nekem, hogy csak bátorság és bevállalás kérdése.

A közös utazások, mint a Határtalanul Szerbiában, a Sobri Jóska kalandpark (zip-line élmény), a balatonfüredi kirándulás vagy a velencei-tavi kenuzás, szintén emlékezetes állomásai voltak ennek a hat évnek. Síelni is voltunk Eplényben, ahol sokan kedvet kaptatok, és csatlakoztatok az iskolai sítáborhoz, így együtt síelhettünk Ausztriában. Budapesten kirándultunk, kincset kerestünk, színházban voltunk, hoki meccsen szurkoltunk, koriztunk, Halloween tököket faragtunk, sárkányhajóztunk.

Tanulmányi sikereitek is kiemelkedőek voltak. A történelemvetélkedőn elért fantasztikus eredményetek, a matematika versenyek sikerei, az angol versenyek, sportversenyek dobogós eredményei és a felsőfokú nyelvvizsgák mind-mind azt bizonyítják, milyen kitartóan és szorgalmasan dolgoztatok. Külön büszkeségünk Petra, az olasz OKTV döntősünk, Matyi biológiából jutott a második fordulóba, de Ti mindnyájan büszkeségre adtok okot, akik eredményes szerepléseitekkel (táncosok, sportolók, zenészek, színjátszósok, fizikusok, nyelvészek) sikereket értetek el, így tovább színesítettétek az osztályunkat.

Emlékeztek arra a pillanatra, amikor kisdíákként egymást átkarolva énekeltük a Jégvárás dalát? Akkor talán még nem is gondoltátok, hogy egyszer majd igazán magatokénak érzitek ezeket a sorokat:

„Ugye jó? Ugye jó, ahogy elvisz a fénylő hó?

Ugye jó? Ugye jó? Az erő bennem jár.

Nézz most rám! Minden más volt rég,

De ma új nap vár!

És közben a szívemen ül a jég.”

Akkor még talán csak a dallamot és a szöveg játékosságát élveztétek. Ma azonban már fiatal felnőttként álltok itt, és ezek a sorok új értelmet nyernek. Hiszen valóban minden más

volt rég. Akkor még előttetek volt az a sok kihívás, élmény és emlék, amelyek végül azzá formáltak benneteket, akik ma vagytok.

Most egy új nap vár rátok – a ballagás, az érettségi, az egyetem, és mindaz, amit a jövő tartogat. És bár lehet, hogy néha úgy érzitek, a szíveteken „ül a jég”, ne feledjétek, hogy az erő ott van bennetek. Az az erő, amit az elmúlt hat év közös élményei és küzdelmei adtak nektek.

Az elmúlt hat évben az osztályunk egy különleges utat járt be, amely tele volt élményekkel, kihívásokkal és felejthetetlen pillanatokkal. A fejlődés és a változás mindannyiunk életében meghatározó volt.

Mit hoz a jövő? Lesz egy műsor, amit Andris fog vezetni, a Múltról és a Jelenről szól, és Ti lesztek a meghívott vendégek. Soha nem lesz vége, mert rengeteg témát érint majd a beszélgetés... Bízom benne, hogy bármerre is visz az élet, megőrzitek magatokban mindazt a szeretetet, összetartást és hitet, ami ezt az osztályt igazi közösséggé tette.

Emlékeztek még erre a pillanatra a gólyatáborból? Most 6 év után újra énekeljük, hogy:

„Csepereg az eső, lefolyik az arcomon.

Régi barátok, veletek vagyok

Már nagyon-nagyon rég jóban-rosszban együtt vagyunk.

Nem feledünk mi, barátok maradunk.”

Hiszem, hogy ez valóban így is lesz. Mert az a szeretet és összetartás, amelyet hat év alatt felépítettünk, nem múlik el nyomtalanul. Ti voltatok és vagytok az én „Kis Csodáim”, és bármilyen messzire is sodor majd az élet, tudom, hogy mindig ott lesztek egymásnak – és nekem is.

Szeretettel és büszkeséggel gondolok rátok – most és mindig.

Végül szeretném azt kérni tőletek, hogy soha ne hagyjátok el a kis csodákat.

„Seize the day” — ragadjátok meg a pillanatot, és élvezzétek ki minden percét az előttetek álló útnak.

Szeretettel és jókívánságokkal osztályfőnökökötök:

Tolnai Judit

Utóirat: Ajsának és Lénának is kívánjuk, hogy váljanak valóra az álmaik!

Kedves Lókötők!

Szép napsütéses nap volt, amikor először belovagoltatok a vasváris vadnyugatra még félénken, szüleitek kíséretében. Az új telepések megilletődöttségével néztetek körbe, talán még magatok sem hittétek, hogy hat évig itt lesz a második otthonotok.

Szörnyű hőség volt, amikor augusztusban másodszer találkoztunk a gólyatáborba indulva a vasútállomáson. Titeket nem zavart a meleg, pedig a levegő szinte úgy hullámozott, mint a vadnyugati filmekben a párbajok előtt, és a visszaúton még a vonat is vesztegelt. Lehet, hogy már ezt is ti rendeztétek? De mondom, titeket mindez nem ijesztett meg sőt, már jó elevenek voltatok, lelkesen tanultátok a vasváris indulót, csináltátok a reggeli tornát, táncoltátok a Just dance-t. Már ekkor látható volt, kik köztetek a seriffjelöltek (néha önjelöltek.), kik a bandavezérek. Alakultak a bandatagok is, és akadtak még magányos harcosok.

A tanév kezdetére már olyan élénkek, bátrak és főleg hangosak lettetek, hogy néha még a tanterem falain is túlharsogtatok. A második-harmadik osztályfőnöki órán már úgy éreztem, megalakult a banda: a Vadak Bandája. És jól gondoltam: kis csapatotok a lányok

vezetésével olyan összhangban táncolta első vadnyugati táncát a szivaravatón, mintha már évek óta együtt koptatnátok az iskolaudvar prérifüvét. Ugyan itt még a másik „Levicsapat” vitte el az első díjat, de ti már akkor tudtátok, a végső győzelemre hajtotok....

Lassan belaktátok a vadnyugatot megalapítva saját kis kolóniákat először az A5-ben, majd az E11-ben. Első évek végét megzavarta egy titokzatos járvány, emiatt egy időre mindenkinek vissza kellett húzódnia saját tanyájára. Ezt nagyon fegyelmezetten, igazi kemény cowboy módjára viseltétek, de alig vártátok, hogy végre kilovagolhassatok a Haleszba egy kis találkozóra, ahol kedvetekre együtt nyargalászhattatok. Gyalogolni mondjuk utáltatok, a túrázással több kirándulásunkon is hiába próbálkoztam, de igazatok van: a vadnyugaton ugyan ki jár gyalog???? Sárkányhajózni és korcsolyázni azért megtanultatok, hátha az indiánok elől hirtelen északra kellene menekülni. Egyszer még lézerharcos lögyakorlaton is voltunk, hisz azt mindenki tudja (Démuth tanár úr matekfaktjáról), hogy a jó seriffnek tudni kell löni!

A vadnyugaton gyakran keveredik párbajba az ember, de ehhez nemcsak löni kell tudni kiválóan, hanem lélekjelenlét is kell. Ezt a hidegvért törőórán gyakoroltátok be hat év kemény munkájával. Az ellenség előli néma rejtőzködést pedig magyarórán fejlesztettétek mesteri szintre.

Az indiánok végül nem támadtak, az évek során mégis voltak, akik búcsút intettek a csapatnak és elvándoroltak északra (Bendegúz) vagy délen próbáltak szerencsét (Gyuri). Néhányan pedig más bandához csatlakoztak (Katica, Rebeka, Zoli).

Csapatunk életét időről időre feldobtátok valamivel: volt, hogy borbélyszalont nyitottatok, boxmeccset szerveztetek, jósdát üzemeltettetek, vagy szaftos szerdánként zenével mulattattátok a vadnyugat népét.

Néha elhagytuk a prérít egy-egy osztálykirándulás idejére, Szerbiába, Királyszállásra, Keszthelyre, de sajnos más vidéken nagyon kedvezőtlen klímával találkoztunk, mert mindig esett az eső, ezért gyorsan visszatértünk napfényes pusztánkra.

Utolsó évünkben új várost kellett alapítanunk, de ehhez a környezethez is gyorsan alkalmazkodtatok. Nem is volt időtök sokat töprengeni, hiszen ebben az évben rengeteg feladat várt rátok. Meg kellett szerveznetek a banda eddigi legnagyobb ünnepségét, a szalagavatót, a tornaterem nevű csehóban. Tánctanárotook, Béla segítségével meghatóan ünnepélyes, majd fergeteges hangulatú táncokat adtatok elő. Szóval Béláim: szép munkát végeztetek. Majd seriffjelöltünkkel, Leventével fel kellett készülnötök a végső párbajra: a királyválasztásra. Sze-

rencsére a felkészítést a legjobb mesterektől, vitás ügyeitekben és lelki gondjaitokban a támogatást a legjobb békebíróktól kaptátok. Sokfélék vagytok sokféle akarattal, mégis tudtatok egy célra tartani és a hat év legszebb csapatmunkáját mutattátok be a filmforgatáson és a kampányban. Lelkesen hajtogattátok a nőnap virágokat, festettétek a kampányzászlót, és olyan lendülettel daraboltátok a kampányszórólapokat a papírvágóval, hogy azt még Varró őrnagy is megirigyelhette volna! S bár megfordult a fejemben, hogy néha engem is szívesen négybe vágnátok, végül mégis kiszabadítottatok.☺ Így most már filmünkből idézve mindannyian elmondhatjuk, hogy egykor talán „ellenségek voltunk, de mostanra egy család lettünk”. Összefogásotok pedig végül győzelmet hozott méltó módon megkoronázva Leventét és egész vasváris életeteket.

Kedves Lókötőim! Lassan vége a játékos hétköznapiaknak, élesedik a helyzet. Most jön a végső-végső párbaj: az érettségi. De, ha a kezetek nem remeg, itt is ti győztök majd.

Eljött az utolsó névsorolvasás: Nóri, Zsolt, Béla, Saci, Augusztá, Nimród, Bence, Zsófi, Adél, Evelin, Hanga, Johi, Lotti, Bence, Endre, Zsófi, Levi, Réka, Roland, Brendon, Jázmin, Boti, Máté, Kata, Barni, Peti, Boti, Ádó, Zsombi!

Most tényleg vége van, Pupákok! Lassan szétszéled a Vadak Bandája. De legendátokat örökké megőrzi a Vasvári krónikája.

Vitkovics Katalin

Drága Osztályom!

Bevallom, nehezen vettem rá magam, hogy leüljek és elkezdjem összeszedni a gondolataimat a búcsúsövegemhez, mert ez valójában egy számomra nagyon fájdalmas búcsú első stációja.

A mi történetünk kissé rendhagyó módon nem a Vasváriban eltöltött éveitek elején kezdődött, hiszen az első két évben nem én voltam az osztályfőnökötök. Tizedikben kezdtem el tanítani az osztály egyik felét németből, két különböző csoportban. A kezdő németesek kezdetben nagyon csendesek és visszahúzódóak voltak, a haladók ellenben nagyon is magabiztosak és hangosak. Bizonyos németeseim példáján újfent bebizonyosodott számomra, hogy a nyelvi és a matematikai logika nem feltétlenül áll egyenes arányosságban egymással. Az általam nem tanított tanulók nevei közül néhányat pedig a tanáriban elhangzott beszélgetések során volt szerencsém megismerni abban az évben. Aztán elérkezett az augusztusi tanévnyitó értekezlet, amikor reggel még gondtalanul, mit sem sejtve, mezei szaktanárként indultam el az iskolába, majd amikor az értekezlet után igazgató úr behívott az irodájába, éreztem, hogy most valami sorsfordító fog történni. Na, innentől képszakadás lett, konkrétan arra sem emlékszem, hogyan vezettem haza aznap délután, akkor már osztályfőnökként. A világ összes

kétsége és bizonytalansága nyomta a lelkemet, úgy éreztem, ez a feladat egészen biztosan meghaladja majd a képességeimet. Ma sem vagyok benne teljesen biztos, hogy ez nem így van.

Aztán – meglehetősen hamar - elérkezett az első tanítási nap, amikor félelemmel vegyes izgalommal vonultam a folyosón az E12-es terem felé, s amint beléptem, hatalmas taps és üdvözlés fogadott. Azt nem állítom, hogy ettől egy csapásra megnyugodtam, de hogy jó előjele volt egy még nagyobb jónak, az egészen biztos. Elkezdődött tehát a közös történetünk, az az érzés, hogy nagyon szorosan kötődöm valakikhez itt az iskolában, akikre nem csak szimplán rámosolygok, hanem akiknek a mosolyából én is nap mint nap erőt merítek, az ölelésekről nem is beszélve.

Az elmúlt másfél év egy változásokkal teli időszak volt számotokra. Tizenegyedikre új osztályfőnököt kaptatok (engem), aztán jött a költözés és a változás az iskola vezetésében. Mindegyik változás bejelentését félelem és bizonytalanság követte, de mára talán már elmondhatjuk: megvagyunk, jól vagyunk, minden úgy van jól, ahogy van.

Mindig is fájó pont volt számomra, hogy csak az osztály egyik felét taníthattam, ezért első közös tanévünk elején kértem igazgató úrtól egy napot, hogy egy budapesti kiruccanás alkalmával jobban megismerhessük egymást. Már a vonaton elkezdtem azt a nem túl népszerű szokásomat, hogy fotókat készítek rólatok, mert minden lehetőséget szerettem volna megragadni arra, hogy minél többet kapjak belőletek. A kirándulásra mindnyájatok kedvenc tőri tanára, Rideg Imre tanár úr kísért el minket. Mindamellet, hogy a tanár úr remek társaság, a sétánk közben szívesen bővítette történelmi ismereteiteket a megtekintett látványosságokkal kapcsolatban, s nélküle valószínűleg több ízben is rossz irányba indultunk volna.

Érzésem szerint az, hogy nagyon hamar egy hullámhosszra kerültünk, nagyban megkönnyítette számunkra a tizenegyedikes tanév kihívásait. Legemlékezetesebb számomra talán a tavalyi 12. C osztály szalagavatója, amelyen mi voltunk a segítők, és amelyre egy héttel karácsony előtt, vasárnap délután került sor. Végtelenül hálás voltam, hogy abban a lehetetlen időpontban is számíthattam rátok, és büszke voltam, amiért lelkiismeretesen elvégeztétek a feladataitokat, hozzásegítve a végzősöket ahhoz, hogy felejthetetlen élmény legyen számukra a szalagavató. Az, hogy végül számunkra is felejthetetlen lett, köszönhető a Rideg tanár úrtól kapott kölyökpezsgővel való közös koccintásnak, és az azt követő kergetőzésnek a vaksötét alagsori folyosókon. Szépen lassan, hétről hétre kialakult a mi véd- és dacszövetségünk, amelyről egyelőre nem tudom elképzelni, hogy néhány hónap múlva csak egy kicsit is meggyengüljön. Az első – és utolsó - igazi osztálykirándulásunkon sajnos nem voltak velünk az égiek, mert a zamárdi kalandparkból már csuromvizesen távoztunk, de a „bátrak csapata” az

első felbukkanó napsugárnál belevetette magát a Balatonba, másnap már jóval több napsütés mellett biciklizhettünk fel Tihany központjába. Csak remélni merem, hogy az „élve megúsztuk”-nál azért pozitívabbra értékeltétek az együtt töltött 2 napot.

Végzős évekre az iskola elköltözött jelenlegi helyére, egy merőben más hangulatú épületbe. Sokat keseregtünk ezen az előző tanévben, de bebizonyosodott, hogy az, hogy mennyire érezzük jól magunkat együtt, és hogyan tudunk helytállni mindennapi feladatainkban, nem helyrajzi kérdés. Viszonylag korán elkezdtünk készülni vasváris éveitek eddigi legszébb és legmeghatározóbb eseményére, a szalagavatóra. Nem tagadom, nyakig benne voltam én is, majd' behaltam az érzelmi hullámvasútba, de egyetlen percét sem bánom, mert olyat adott nekünk az az este, amit soha nem fogunk elfelejteni. A 2 és fél órás műsor alatt többször is elérzékenyültem, sírva nevettem, s közben csodálatok benneteket osztályként és egyénenként is. Végre alkalmunk nyílt bebizonyítani, hogy igazi összetartó csapat vagyunk, akik rengeteg munkát fektettek abba, hogy azon az estén mindenkinek felemelő élményben lehessen része. Örökké hálás leszek nektek azért, amit azon az estén éreztem! Az pedig csak a hab a tortán, hogy a gyönyörű keringőtöket néhány hete újra megcsodálhattam az idei Vasváris Bál nyitótáncaként. Fantasztikusan teljesítettetek a kampányhéten is, a királykoronázás előtti bevonulásunkat pedig egyszerűen imádtam! Számomra Ti vagytok a győztesek!

Nem állítom, hogy nem voltak nehézségek és nem volt szükségem minden második nap arra a csodálatos képességemre (ez amolyan pedagógus-dolog), hogy egy-egy csalódás után főnixmadárként hamvaimból újjáéledve a legőszintébb mosolyommal és végtelen szeretettel a szívemben menjek be hozzátok másnap. Azt hiszem, ez a legtöbb, amit adhatok, és cserébe én sem várok semmi mást (csak egy kis kókuszos Ritter Sport-ot néha ☺).

Gyerekek, még nagyon sok feladatunk van ebben a tanévben és vár még rátok a 4 év legnagyobb próbatétele: az érettségi vizsga. Remélem, elégszer mondtam már nektek, hogy **ITT VAGYOK, ÉS NEM ENGEDEM EL A KEZETEKET**, amíg készen nem álltok rá. Tekintetek előre, búslakodásra nincs okotok, hiszen egy csodálatos időszak következik most az életetekben. Szívből kívánom nektek a világ összes boldogságát, ám óva intelek benneteket attól, hogy elhiggyétek: menni fog alázat, befektetett munka és csalódások, könnyek nélkül. Kívánom, hogy mindig tudjátok, kik vagytok, merre tartotok, és hogy a Vasvári által megalapozott tudásotok és képességeitek olyan útra vigyenek benneteket, amelyen elégedettek, kiegyensúlyozottak és boldogok lehettek.

Szeretlek benneteket!

(Utóirat: Még találkozunk!)

Szabóné Schneider Anikó

Kedves Osztályom!

Három évvel ezelőtt egy tavaszi napon Horváth József igazgató úr behívott az irodájába és megkérdezte, hogy vállalom-e a 9. D osztályfőnökségét a következő tanévtől, mert eddigi ofőtök, Horváth Ildikó nem tudja folytatni Veletek a közösen megkezdett utat, hisz anyai örömök elé nézett. Még hozzátette: a Határtalanul! kiránduláson már nekem kellene az osztályt elkísérni Horvátországba. Így kezdődött a Mi közös utunk – melyet több kisebb kirándulás is követett...

Horvátországban még mint „külsős” vettem részt, hiszen nem tanítottalak Benneteket, nem tudtam, hogy ki kicsoda, mit szeret, mit nem, de mindezek ellenére úgy érzem, hogy jól sikerült ez az első kirándulásunk. Igaz, még elvesztem a BOGIK/FLÓRÁK/ZSÓFIK között - a fiúkat könnyebben meg tudtam jegyezni - de hazafelé a buszon már tudtam, éreztem, hogy az egész osztály belopta magát a szívembe.

Nyáron rövid levélben bemutatkoztatok nekem, így a 10. osztálynak „nyugodt” szívvel ugorhattam neki. Igyekeztem minél több programot szervezni, hogy még jobban megismerhesselek Benneteket, hogy ne csak az iskola falain belül találkozzunk! Szerintem az elmúlt 3 évben a mi osztályunk volt a legtöbbször utazó osztály – legalábbis a tanáriban ezt mondták... Körbetekertük a Velencei-tavat - hogy a mozgás se maradjon el - voltunk kiállításokon, mű-

zeumokban - hogy kicsit művelődjünk -, eljutottunk az Országházba, voltunk üzemlátogatáson - hátha segíti ez a jövőtök tervezését - megkezdtük a Budapesti Adventi Vásár megtekintésének „sorozatát” – hiszen minden év decemberében elmentünk oda. Az év végét kétnapos sárvári osztálykirándulással zártuk. Természetesen ezek mellett jutott időtök a tanulásra is, mert saját magatok előtt magas elvárásaitok voltak (és vannak). Szívesen és eredményesen vettetek részt különböző nyelvi versenyeken, valamint a Művészeti Bemutatón is megcsillogtattátok tehetségeket. Voltak, akik már ebben az évben előrehozott érettségit tettek, és elkezdtétek megszerezni a közép- és felsőfokú nyelvvizsga bizonyítványokat.

11. osztályban bizony már nem lehetett „lazítani”. Így a nyelvvizsgák és előrehozott érettségik is szépen gyarapodtak. A tanulmányok mellett ebben a tanévben Nekünk jutott az a nem kis feladat, hogy a Vasváris Bált megszervezzük, lebonyolítsuk. Az előző évben már kiderült számomra, hogy kikre miben számíthatok, hogy kik azok, akik ha kell, kezükbe veszik az irányítást, és „összerántják” a társaságot, kik azok, akik kiadják, vagy éppen megcsinálják a feladatokat, és kik azok, akik csendben vesznek részt a szervezésben, végrehajtásban. Ebben a tanévben sem maradtak el a közös kirándulásaink: a Munkácsy-kiállítás megtekintése, a „szokásos” adventi vásár felkeresése, a Zene Házába is eljutottunk, jártunk Vajdahunyad Várában is, valamint egy trambulin parkban is megmutattátok, hogy mozgásban is aktívak és ügyesek vagytok. Az év végén pedig Pécsen töltöttünk el 2 napot, ahol a látnivalókon kívül az ottani egyetemen történő képzésekkel is megismerkedhettetek. S már elkezdtétek tervezni a jövőt, hogy merre folytassátok utatokat a nagybetűs ÉLETBE.

Idén VÉGZŐSÖK lettetek nem kevés feladattal! Szinte mindig volt mit terveznetek, szerveznetek, nem is értem, hogy ennyi minden mellett, hogy jutott időtök a tanulásra?

Ott voltak a gólyáitok, akikkel ismerkedtetek, akiknek a szivaravatását megszerveztétek.

A szalagavató készülleteivel sok időt töltöttetek el, de a végeredményt tekintve - úgy gondolom – megérte, hisz azon a decemberi napon REMEK műsorral kápráztattátok el a közönséget.

Ebben a tanévben hosszabb kirándulást már nem tervezhettünk, de azért sikerült kapcsolódnunk a Fővárosi Nagycirkuszban, a Szépművészeti Múzeumban vagy a szokásos adventi vásáron.

Már szeptember óta gondolkodtatok a kampányprogramon: mikor, mivel kedveskedjétek a diákoknak, tanároknak, milyen plakátokkal és legfőképpen milyen videóval szerezzetek minél több szavazatot a királyválasztáshoz. Igaz, a királyválasztást nem MI nyertük meg, de TI így is GYŐZTESEK voltatok és vagytok számomra - ez nem kérdés!

Persze voltak olyan napok, amikor ezt nem így éreztem, mert „veszekednem” kellett Veletek a késések miatt, hogy az igazolásokat időben küldjétek el; hogy ne az utolsó pillanatban legyenek a feladatok megoldva; hogy ne felejtsetek el behozni / elküldeni / megcsinálni ezt vagy azt; hogy a kirándulásokról mindenkit ugyanúgy vigyek haza, mint ahogy elhoztam, vagy hogy most már koncentráljatok az érettségire is... és még sorolhatnám tovább!

Hálás vagyok azért, hogy én kísérhettelek Benneteket az ÉLETETEK eme fontos időszakában! Az a sok munka, az a rengeteg idő, amit közösen eltöltöttünk az elmúlt években mind-mind az „ÉRTÉKETEKET” növelték, a SZEMÉLYISÉGETEKET formálták olyanná, hogy bátran nekivághattok az előttetek álló, kihívásokkal teli útnak. Kívánom, hogy ezt mindig pozitívan és vidáman tegyétek meg! Biztos vagyok abban, hogy ez az út, még ha időnként nehéz is lesz, sok-sok csodát, szépséget, és lehetőséget rejt majd magában! Csak higgyetek Magatokban és minden sokkal könnyebb lesz!

Köszönöm a közösen eltöltött időt és azt a sok-sok szeretetet és bizalmat, amit Tőletek kaptam. Remélem, hogy Ti is ugyanolyan jó szívvel gondoltok majd vissza az elmúlt 3 (4) évre, ahogy én teszem, és örültök annak, hogy a Vasvárit választottátok második otthonotoknak.

Kívánom Nektek, hogy találjátok meg azt az utat, ahol a bennetek rejlő ÉRTÉK, TUDÁS kibontakozhat úgy, mint amikor a Nap sugarai ráragyognak az ablakba függesztett kristályra, és ekkor a kristály megmutatja nekünk a benne rejlő csodát, és Szivárványba öltözteti az egész világot. Rátalálva az utatokra, nemcsak a saját életeteket, hanem a családotok, barátaitok életét is örömbé, szépségbe, szeretetbe boríthatjátok!

Végezetül:

„Kívánok...

...mosolyt, amikor bánatos vagy. Szivárványt, hogy a felhőkben járhasz.

...nevetést, ami ajkadat simogatja.

...gyöngéd ölelést, amikor lelked elhagyatott. Barátokat, akik felvidítanak.

...szépséget szemeidnek, hogy sokat lássanak. Önbizalmat, ha kétségek gyötörnek.

...hitet, amelyben teljes az élet. Bátorságot, hogy megismerd Magad.

...türelmet, hogy a világot elfogadd!”

Kovács Tímea

Ballagások

Egy ballagás sokféle lehet attól függően, hogy kik és mitől vesznek akkor búcsút, vagy hogy milyen a hangulata. Szerintem hangulat alapján mindig az ovis ballagás lesz a legjobb. Legalább is a gyerekek szempontjából, mert ugye a szülők mindenben IS meghatódnak. Azonban a kicsik ilyenkor csak annyit érznek, hogy: anyu büszke rám, ezért sír, egyébként meg mindjárt iskolás leszek. Az óvó nénik is hozzátesznek a gyerekek boldogságához, mert gyakran sütit, ballagási ajándékot adnak a gyerekeknek.

Ehhez képest más egy általános iskolai ballagás. A felnőttek persze itt is meg vannak hatódva – ez nem életkor függő. Ilyenkor már a ballagók is érzik, hogy el kell búcsúzni a barátoktól, és bár a mai világban simán lehet kapcsolatot tartani telefonon, interneten, attól még a találkozás már nem lesz mindennapos dolog. Talán ilyenkor a legnehezebb a búcsú, hiszen már nyolc évnyi ismeret van közöttük. Vannak persze kivételek, akik „idő előtt lelépnek” nyolc- vagy hatosztályos gimnáziumba. Nekik nincs külön ballagás (ez tapasztalat), de ők is nehéz szívvel fordítanak hátat az iskolának még akkor is, ha ők választották azt, hogy elmennek gimibe.

El is érkeztünk az aktuális iskolatípushoz: a középiskolához. Én még nem éltem át gimnáziumi ballagást, mivel még csak 7.-es vagyok, de olvastam már könyveket, ahol a főhős elballagott, és persze látom a mi végzőseinket is, hogy elég nehéz tud lenni az utolsó év vége. Ilyenkor van az érettségi is, így az arra való készülés egy kicsit elvonja a figyelmet arról a tényről, miszerint már csak egy-két hónap és vár a nagybetűs ÉLET, és a barátok/barátnők nem biztos, hogy ugyanarra indulnak, mint mi. Talán egy kis könnyebbséggel jár, hogy nem rögtön a ballagás után van a tényleges búcsú. Addig még ott vannak a vizsgák, amit együtt kell túlélni, így van még egy utolsó közös „kaland”. De utána már tényleg vége. Egy ember életében eléggé meghatározóak a gimnáziumi évek és az ott szerzett barátok, talán itt a legnehezebb azt mondani, hogy: Jó volt veletek, sziasztok! A végzősöknek üzenem, hogy kitartást az érettségihez és sok zsebkendőt a ballagáshoz.

Végül ott van az egyetem. Fogalmam sincs arról, hogy ott van-e ballagás. Csak annyit tudok, hogy eldobálják azt a kalapot, meg kapnak egy diplomát. Gondolom, leginkább azt érzik, hogy végre nem kell éjjel egyig tanulni, dolgozhatnak, mint egy rendes felnőtt, és hű meg ha... Itt már mindenki szinte érett felnőtt (Bocsánat azoktól, akik 30 évesen diplomáznak a húszon évesekre gondoltam). Persze itt is köttetnek barátságok, néhányan itt találják meg a nagy Őt, de mások csak úgy bejárnak éveken keresztül, és nem ismerkednek senkivel. Az elválás itt is nehéz lehet, de ezek a barátságok sokszor tartósabbak maradnak a korábbiaknál, és elkísérhetnek minket egész életünkön át.

Én ezeket gondolom arról, milyenek a különböző életszakaszokban a ballagások. Ami teljesen biztos, hogy az összes ballagásotokon: anyukátok úgyis sírni fog! :)

Kertész Zsófia (7. A)

Interjú Csutorás Emmával a 12. A-ból

Ismét eltelt egy újabb év, ez alkalommal az A osztályos végzősök közül Csutorás Emmával készült interjú. Emma több éve aktív tagja a Vasvári Diákszínpadának, s nem melleleg állatorvosnak készül.

Anno miért a Vasváriba felvételiztél?

Ez egy nagyon érdekes és viszonylag gyors döntés volt. Nekem van egy két évvel idősebb nővérem, neki 8.-ban középiskolát kellett választania, ezért anyáékban már benne volt a flow: „felvételizik a gyerek”. Így 6.-asként én is megírtam a felvételit. Közben megtudtam, hogy a Munkácsyban 8.-ban vizsgák vannak, amire sokat kell tanulni, én ezt akkor nem akartam, ráadásul a Vasvári akkor közel is volt, hiszen a vasút környékén lakunk. Nem nagyon aggódtam, hogy felvesznek-e vagy nem, mert az angolos osztály ranglistáján 6. voltam. Boldog voltam, hogy mindkettőnknek összejött az iskolaváltás, a testvéremnek 8., nekem meg 6. után.

Nehéz volt beilleszkedni a gólyaként?

Nem, mert én jó helyzetben voltam: öten jöttünk a Munkácsyból az évfolyamomból, vannak, akikkel 12 éve egy osztályba járunk, ráadásul a legjobb barátnőm is jött, így nagyon egyszerű volt az iskolaváltás.

Mi volt a kedvenc programod a Vasváriban?

Mindkét gólyatáboromat nagyon élveztem, 7.-esként meg végzősként is szenzációs volt. Illetve én nagyon szeretem év közben az osztályok megnyilvánulásait, a kampányt, amikor a folyosókon buli van, szól a zene, mindenkinek jó kedve van, amikor nincsen tanítás (az a legjobb szokott lenni). Szeretem az iskola diákcentrikus feelingjét.

Örülsz, hogy vannak gólyáid?

Nagyon örülök, hogy vannak gólyáink, én azt már kis hetedikes koromban tudtam, hogy ezt fogom a legjobban élvezni végzősként. Nekem nagyon nagy érzelmi löketet adott az utolsó év előtt a gólyatábor, ez teljesen felvillanyozott a sulikezdesre, könnyebbé tette szeptemberben a

„Na, hogy megy a sulis?” és a „Várod-e már a végét?” kérdések megválaszolását. Szóval én csak jót kaptam a gólyáinktól.

Mi a kedvenc Vasváris emléked?

A legelső, ami eszembe jut, az a tavalyi királyválasztás, amikor megnyerték Fülöp Andrisék. Én nekik szurkoltam, és akkor bennem is megjelent egy eufória, hogy igen, sikerült nekik. A másik pedig az előadások, amikor színházba megyünk a vasvárisokkal, pl. az Atlantisz.

Hogyan tudad összeegyeztetni a tanulást az színjátszással?

Nehezen, tényleg nehezen. Vannak rosszabb időszakok, például az október, ami elég necces, akkor szokott lenni 2 nehéz hét, meg márciusban van egy másik etap, de erre azt tudom mondani, hogy én viszonylag jó helyzetben vagyok, mert könnyen tanulok. Most az érettségire nehéz készülni, de majd meglátjuk, hogy mit hoz az élet.

Hogy állsz az érettségihez?

Pozitívan állok az alap érettségitárgyakhoz, a matek az, amitől a legkevésbé félek, de a magyarhoz meg a törthez is egyre pozitívabban állok. Az emelt kémia és az emelt biosz az, amittől kiver a víz hajnali 5-kor is, ezek a mumusok, ezekkel még meg kell küzdenem.

Mik a terveid a jövőre nézve?

Az Állatorvosi Egyetemre szeretnék felvételt nyerni. Hatodikos korom óta tudom, hogy a legfőbb érdeklődési köröm az állatok, a biológia, a környezet, mint „élet”. Tervem, hogy vagy nagyállatorvosként, mint ló, szarvasmarha (haszonállatok), vagy – kicsit sarkos álomként – egzotikus állatokkal állatkertben dolgozzak. Nagyon szívesen mennék külföldre is, mert több a lehetőség mind állatfaji szinten, mind gazdasági megélhetési szinten, és a nyelvekkel sincs gondom.

Szomorú vagy, hogy ilyen gyorsan elment ez a pár év?

Én nem az az embertípus vagyok, aki ettől elszomorodik, én előre nézek, hogy ez után mi lesz. Összeszedtem, amit össze tudtam szedni, kihoztam a középiskolából mindazt, amit lehetett, és tényleg mindent kifacsartam belőle, és nagyon hálás vagyok mindazért, amivel távozhatok a Vasváriból.

Helesfai Kinga és Müller Viktória (7. A)

Interjú El Badaoui Nimróddal a 12. B-ből

Hogyan jellemeznéd saját magad? Mi az, amit először szeretnél, ha mások megtudnának rólad?

Talán a legismertebb dolog rólam az, hogy matek-fizika faktos vagyok – ez lett az iskolai védjegyem. Ezen kívül elég sok réteg van bennem. Például autodidakta módon tanultam meg zongorázni, és mivel otthon nincs hangszerem, sokszor az iskola zenetermében vagy stúdiójában gyakoroltam – ha valaki random zongoraszót hallott, az valószínűleg én voltam. Sokan ismerhetnek a *Szaftos szer-*

da című rádiós műsoromról is – ez egy külön kis büszkeség. És hát igen, szeretem a szerencsejátékokat. De valahol ez is én vagyok: kíváncsi és a határokat kereső.

Van olyan élményed vagy emléked, amire különösen büszke vagy?

Szerepeltem egy Krúbi-klipben, ami elsőre klisésnek tűnhet, de nem mindennapi élmény volt. Viszont a legnagyobb büszkeségem a kampányidőszak – hatalmas energiákat mozgattunk meg, rengeteget tanultam a közösség-szervezésből.

A tanulmányi versenyek közül a Gábor Dénes pályázat emelkedik ki: 100 jelentkezőből 6. lettem, ami nemcsak elismerés volt, hanem lehetőség is. Részt vehettem egy díjátadó ünnepségen a Parlamentben, minisztereket, államtitkárokat láttam – igazi sorsformáló pillanat volt. Az OKTV-ken való továbbjutás szintén hatalmas motivációt adott, ez sokat nyomott a latban a pályaválasztásomnál is.

Merre tartasz tovább, hogyan egyeztethető össze a zenei, humán és reál érdeklődésed?

A BME-re szeretnék menni – a reális vonal régi szerelem. De nem szeretném elengedni a zenét vagy az irodalmat sem. Azt látom, hogy az autodidakta zenetanulás – ahogyan a saját utamon jártam – segít más dolgokban is: például abban, hogy az iskolai tananyagon túl is kussassak, olvassak, tanuljak.

A zenében talán nem vagyok annyira tehetséges, de ha több időt fektetnék bele, jobb lehetnék. A reál tantárgyakhoz inkább az vitt, hogy jó érzés volt jól teljesíteni – meg az, hogy a nagyapám mindig nagyon büszke volt rám, ha jó jegyet szereztem. Csordásné tanárnő volt az, aki igazán felfedezte bennem a lehetőségeket. Ő úgy közelítette meg a tantárgyat, ahogy azt kell: szenvedéllyel, emberséggel és rengeteg érdeklődéssel.

Mi a legnagyobb álmod?

Egyszer szeretném bejárni a világ kaszinóit: kipróbálni, milyen a légkör Las Vegasban, Monacóban, vagy épp Makaón. De közben azt is szeretném, hogy legyen egy olyan közösségem, mint amilyen itt volt a Vasváriban. Ez az iskola és a tanárai olyan szellemi otthont jelentettek, amiből mindig meríteni fogok.

Mit adott neked a Vasvári?

Röviden? Közösséget. Olyat, ami valóban számít. Az osztályban és az egész iskolában mindig érezni lehetett, hogy fontos az emberek közti kapcsolat, hogy ösztönözve vagyunk a barátságokra, együttműködésre. Az utolsó év nehézségei sem tudják elrontani az összképet, mert tudom, hogy kihoztam a legtöbbet ezekből az évekből. Nem keserűséggel megyek el, hanem hálával.

Az osztályotok mennyire összetartó?

Nagyon. A kampány, a közös szervezések, az osztályprogramok révén kialakult az igazi közösség. Mindig ott voltam a szervezésben, sokat tanultam belőle. Az ilyen alkalmakon válik egy csapat valóban osztállyá.

Ki a példaképed?

Alekosz. Tudom, nem hétköznapi választás. De számomra ő a sokszínűség szimbóluma. A humán és a reál irányok ötvözése, az, hogy nem fél kipróbálni új dolgokat, új terepeket – ez számomra nagyon inspiráló. 😊

Milyen voltál gólyaként? És milyennek látod a mostani gólyáitokat?

Gólyaként nagyon sokat adott a gólyatábor – főleg, hogy nem ismertem senkit. A végzős mentoraink segítsége sokat számított, ezért mi is igyekeztünk hasonló támogatást adni a mi gólyáinknak. Nem vettem részt a gólyatábor szervezésében, de több közös programot szerveztünk a két osztállyal – ezek rengeteget adtak a kapcsolatépítéshez.

Ha három szóval kellene jellemezned a vasváris éveidet, mik lennének azok?

Elsőre viccesen azt mondanám, szerencsejáték, sör és latinák – de komolyra fordítva a szót: *önfeledt fiatalság*. És most, ahogy közeledik a vége, realizálok, mennyire különleges időszak volt ez. És hogy milyen jól sikerült megélni.

Régi Mátyás (11. C)

Interjú Horváth Minkával a 12. C-ből

Minkáról tanulmányi sikerei miatt hallhattunk már, emellett negyedik éve a vasváris közösség szerves tagja, mosolygós személye az összes programnál feltűnik. Az elmúlt éveiről és a továbbtanulási terveiről kérdeztem.

Mi volt a legemlékezetesebb vasváris pillanatot?

Amikor megtudtam, hogy felvettek, az egy nagyon meghatározó pillanat volt. Megjegyeztem, hogy április 23-án derült ki, hogy bekerültem a Vasváriba, s akkor még online oktatásban tanultunk. Először nem is emlékeztem, hogy első helyen a matekra jelentkeztem, ezért amikor a többi osztály, ill. tagozat felvételi rangsorát nézve nem találtam a saját oktatási azonosítóm, egy kicsit megijedtem. Még egy hasonlóan emlékezetes pillanat az volt, amikor még kilencedikben a saját végzőseink megtudták, hogy nem ők nyerték meg a királyválasztást, de látni lehetett rajtuk, hogy őszintén örülnek a számukra kedves emberek boldogságának, és ez nagyon megmaradt bennem. Az idei bálkirálynő-választás is az egyik legjobb vasváris élményem, nagyon hálás vagyok mindenkinek, aki ott volt, jól érezte magát, és természetesen azoknak is köszönettel tartozom, akik rám szavaztak. Ezen kívül – ez most nagyon csöpögős lesz –, de nekem minden nap nagyon különleges és változatos, ezért is szeretek nagyon vasváris lenni.

Volt olyan nehézség, amit le kellett küzdened az évek során?

Én eleinte Dunaújvárosból ingáztam Székesfehérvárra, mivel ott jártam kisgimibe. A lehetőség, hogy ott maradjak nagyon csábító volt, de a Vasvári olyan esélyekkel kecsegtetett, amiket nem utasíthattam vissza, és egyáltalán nem bántam meg a döntésemet. Továbbá szerintem minden gólyával előfordult már, hogy úgy érezte, végre sikerült beilleszkednie, majd ott állt például az őszi szünet utolsó napján, hogy mennyit kellett volna tanulnia, és arra gondolt, hogy ez túl nehéz, nem megy, és ő mennyire nem idevaló. Közben ahogy teltek a napok, és nem omlott rád az iskola, rájöttél, hogy nem is olyan nehéz ez az egész. Minden a gyakorlásra és a következetességen múlik.

Mi az a három dolog, amit szerinted minden vasvárisnak meg kell tennie az itt töltött évei alatt?

A közösségi programokat ne kötelességként, hanem egy lehetőségként fogják fel. Ezeket meg kell tapasztalnia mindenkinek, kívülről nézni egyáltalán nem olyan jó. Ki kell használni ezeket a programokat, együtt lenni az iskola népével, mert így lehet jó fej embereket megismerni, noha ez először nem tűnik egyszerűnek. A második az, hogy próbálják ki a menzát itt az új épületben, én nagyon szeretem, az ételek finomak és a konyhások is nagyon aranyosak. Végül pedig merjenek vasvárisok lenni, mindenhol vállalják büszkén, hogy ennek a közösségnek a tagjai.

Mi fog legjobban hiányozni a Vasváriból?

Hát biztosan nem a Bory épülete.☺ Viccet félretéve egyértelműen a közösség fog hiányozni. A Vasváriban mindig látni mosolygós arcokat, és ez szerintem nagyon ritka a világban. Emellett a tanárok is nagyon kedvesek és segítőkészek. Összességében tényleg a vasváris életérzés fog a legjobban hiányozni.

Többször hallhattunk a fizikával kapcsolatos tevékenységeidről, ezen a területen szeretnél továbbtanulni?

Én nyolcéves korom óta atomfizikusnak készülök, mivel apukám egyszer elmagyarázta, hogy mi az az atom, és hogyan működik a CERN. Igazából azóta nagyon érdekel ez a téma. Továbbá – ez most lehet kicsit elvont lesz – de hiszek abban, hogy a dolgok mértékét mindig az apróságokban és a felépítésükben kell keresni, az atomfizika pedig pont ezt kutatja. Jelenlegi terveim szerint Bécsben szeretnék majd továbbtanulni fizika szakon.

Melyik az a dal vagy album, ami a legjobban leírja az itt töltött éveidet?

A *Life is a Highway* című dalt mondanám, mivel az volt a gólyatáborban a gyülekezős zenénk, és mi is ezt adtuk a mi gólyáinknak, emiatt erről mindig Kőröshegy és a vasvárisok jutnak eszembe.

Matolcsi Boróka (11. B)

Interjú Pausz Jankával a 12. D-ből

Jankával a Vasvári számos közösségi eseményén találkozhattunk már, többek között évek óta elkápráztat minket énekhangjával a Művészeti Bemutatókon. A közöttünk töltött éveiről és jövőbeli terveiről beszélgettem vele.

Melyik az első emlék, ami eszedbe jut, amikor valaki a vasváris éveidről kérdez?

Szerencsémre a Vasváriról rengeteg szép emlék jut eszembe, elsősorban a barátaimmal, az osztályommal kapcsolatosak ezek, és a közösségekkel, amikbe az iskolának köszönhetően kerültem. Ha a sok közül egy dolgot kellene kiemelnem, akkor azok a Művészeti Bemutatók lennének. A közös projekteknek köszönhetően sok új embert ismerhettem meg, a készülés és a próbák mindig jó hangulatban teltek, amire a főpróbák tették fel a koronát, ugyanis az egész délelőttös „szabadon lézengés” és beszélgetés mindig összerázta a társaságot. A fellépésen pedig megmutathattuk, hogy min dolgoztunk együtt, illetve azt is – főleg a tanároknak –, hogy előfordulhat, hogy a kislabdahajítás nem az erősségem, de másban motivált vagyok, és teszek a közösségért.

Van, amit másként csinálnál, ha újrakezdhetnéd a gimnáziumot?

Nincs. Nyilván hibáztam, illetve vannak olyan dolgok, amiket megbántam, és jó lenne megváltoztatni ezeket, de szerintem a tapasztalatok, amiket ezekből gyűjtöttem értékesek, és később hasznomra válnak.

Mit tanácsolnál a leendő vasvárisoknak, mi az, amit semmiképp se hagyjanak ki?

Mondanám a gólyahetet, a kampányhetet, a Művészetit (megint), de szerintem az igazán kihagyhatatlan dolgok azok, amik szint adnak a hétköznapiaknak. Számomra ilyenek többek között a kis interakciók, amikor sétálgatunk a szünetben, vagy ülünk a fotelokban. Szerintem a suliba nem csak tanulni járunk. Fontos, hogy jól érezzük magunkat. Én például órák után ottmaradok az osztálytársaimmal, évfolyamtársaimmal ebédelni, még akkor is, ha nem vagyok menzás, mert feldobja a napomat, és ennem sem egyedül kell.

Hogy élted meg a költözést, megnézed majd az új épületet?

A költözéssel kapcsolatban nagyon vegyesek az érzéseim. A „régí épület” folyosóinak, az apró tetőtéri termeinek és még az omladozásának is egy különleges atmoszférája volt, ami alapját adta a Vasvári hangulatának, amit a Bory nem ad át, viszont volt, hogy egy-egy barátommal hetekig nem találkoztunk, mert az óráink az iskola más-más végein voltak. Ez az ideit tanévben megváltozott a hatalmas aulának köszönhetően. Nagyon megmaradt az első hét, amikor mindenki az emelet korlátját támasztva nézelődött, szokta az új épületet és a megváltozott környezetet. Itt egyszerűen nincsenek titkok. Mindenki tud mindent. Ha már itt tartunk a mosdókat is megemlíteném, amiből sokkal több van, és mindig van WC papír is, ami egy áldás, illetve nekem az iskola elhelyezkedése is sokkal kedvezőbb közlekedés szempontjából, bár ismerek olyanokat, akik ezt eléggé megszenvedik.

Sokszor hallhattunk énekelni, vannak komolyabb terveid ezzel a jövőben, vagy teljesen más irányba mész tovább?

Az éneklés mindig hobbi volt nekem, és az is fog maradni. Számomra a művészetek szabadságot adnak, így amint bármely részük kötelezővé válik, már csak azért sem művelem őket (a kötelező olvasmányokkal is küzdök). Az éneklést nem akarom eldobni, mert nagyon szeretem és fontos része az életemnek. Nem tudom, merre visz az élet, az biztos, hogy az új hely lehetőségeivel élni fogok. Lehet, hogy egy kórushoz csatlakozom, vagy beiratkozok egy ottani zeneiskolába. Majd sodródok az árral, ahogy szoktam.

Melyik dal vagy album írná le legjobban az elmúlt négy évedet?

Talán a *Lebegő* a Bohemian Betyarstól. Jó hangulata van, sokat hallgattam és igazából a gimis is arról szólt, hogy kerestem önmagam, amit ez jól tükröz.

Matolcsi Boróka (11. B)

European University Games

Ha a hegy nem megy Mohamedhez, Mohamed megy a hegyhez - tartja a régi mondás. Így esett, hogy nem én mentem a nagyvilágba, hanem a világ jött hozzám a múlt nyáron. Igaz, nekem is el kellett utaznom... egészen Miskolcig.

2024-ben Magyarországon, pontosabban Miskolcon és Debrecenben rendezték meg az Európai Egyetemi Játékokat (EUG). Ennek az eseménynek az a lényege, hogy az európai egyetemek diákjai versenyeznek 18 sportágban, közel 3 héten keresztül. A nagy kérdés az, hogy én mit kerestem ott úgy, hogy sem sportoló, sem egyetemista nem vagyok. Az ilyen nagyszabású rendezvények nem tudnának működni önkéntesek nélkül, úgyhogy magam is beadtam a jelentkezésemet tavaly tavasszal erre a pozícióra, amire sikeresen fel is vettek. Így mehettem július 17-től 25-ig Miskolcra, és akkor még nem gondoltam, hogy ez eddigi életem egyik legnagyobb kalandja lesz.

Önkénteskedni nyári szünetben? – kérdezhették. A válaszom egy hatalmas igen lenne, főleg ezek után. A feladataim nagyon sokrétűek voltak, hiszen a Jolly Joker önkéntesek csapatát erősítettem. Ez annyit jelent, hogy mindig csak egy nappal előre kaptam meg a beosztásomat az alapján, hogy melyik területen volt szükség éppen segítségre. Így alakulhatott, hogy segítettem a taekwondo versenyzők súlymérésénél, strandröplabdán labdaszedésben, illetve az eredményhirdetéseken nyújthattam át a plüssöket a díjátadóknak, csak hogy a legizgalmasabbakat említsem.

Még mindig nem győztelek meg titeket, hogy ez tényleg megérte? Akkor hadd meséljem el, hogy abban a szituációban, amikor az ember egyedül a testvérét ismeri egy több ezer fős rendezvényen, akkor akarva-akaratlanul abba a helyzetbe kerül, hogy kapcsolatba kell lépnie másokkal is. És ez az, ami miatt nagy szeretettel emlékszem vissza arra a 8 napra, amit ott töltöttem. Megismertem fiatalokat a világ minden tájáról, Indiától kezdve Tunézián és Olaszországon át egészen Brazíliáig. Nagyon jókat beszélgettünk, esténként együtt buliztunk, és voltunk a miskolctapolcai barlangfürdőben is, „Alszik a várost” játszottunk angolul és a magunkkal hozott nasikat kóstoltattuk meg egymással. A 15 fős csoportomban egyetlen magyar voltam, ezért állandó segítségforrássá váltam barátaimnak akár fordításról volt szó, akár látnivalókat kellett javasolnom Budapesten, akár ételt, amit hazavihettek souvenirként.

A játékok mottója az volt, hogy „More than Games”. Ezzel teljes mértékben egyetértetek, hisz ez tényleg sokkal több volt, mint egy verseny. Számomra ez a 8 nap egy interkulturális sokkal ért fel, ahol barátokat és élmények tucatjait szereztem, új feladatokban próbálhattam ki magam, kamatoztathattam a nyelvtudásomat, és egy nemzetközi, befogadó közeghez tartozhattam. Úgyhogy ezután sincs megállás, mivel ezt követően azonnal jelentkeztünk a következő ilyen bajnokságra, a Universiade-re („egyetemi olimpia”), melyet idén júliusban a Ruhr-vidéken szerveznek, és ahol újabb 2 hetet fogok tölteni önkénteskedéssel.

Nagy Petra (12. A)

Diákok alkotásai

Nem sejteted

Megtöri a zúgó csendet
vastag talpaid márványos koppanása.
Betölti a néma teret
lépteid szabályos váltakozása.

Felnézel rám és gondolsz
valamit a tekintetembe.
Mi lehet az? Mégis
mi juthatna rólam eszedbe?

Te élsz, én meg egy keretes
kép vagyok, annak is darabja.
Falon lógó tablók
sokból egy alakja.

Elmondhatnám, hogy
mit ne gondolj a világról,
hogymekkorává válhatsz
emberek és könyvek tanításából,
hogymi az, amit elfelejt a keretrendszer
számtalan hosszú sora,
hogymiben rejlik valódi
tudás és valódi empíria.

Megmondhatnám, mi az,
ami igazán számít, és
mennyit ér az önfeledt korty,
az igaz csók, az őszinte ölelés.

Elmondhatnám, hogy lelkünk ifjúsága,
életünk egyetlen márciusa itt miért
örökkévaló,
hogymiként lesz átvághatatlan
ez a sorsokból font gordiuszi csomó.

Elmondhatnám, ahogy nemsokára te is
mindazoknak, akik ezen a végtelen
(vagy annak tűnő) folyosón
bámulnak meg többnyire véletlen.
Nem tudják majd ki voltál és lettél,
hogyaaz ő helyükön ültél fiatalon,
nem tudják majd mi volt közte és közted,
mielőtt ti is képek lettetek a falon.

Elmondanám, de...
most mire jó az neked?
Sorsod majd úgyis
az én sorsomra vezet.
Megérted majd, minek és
miért így gondolom ezeket.
De addig bontogasd fehérülő szárnyaid
ne tekints messze, csak legyen nyitva
lelked,
hiszen te most mindezt
még csak nem is sejteted.

El Badaoui Nimród (12. B)

Visszhangként ordít vissza rám...

Csobbanás és pánik
Kétség kapálózik
Mély lehúzza
Sötét megnyúzza
Felkiált a levegő után kapkodó
Visszhangként ordít vissza rám a fulladó

Zsinór szakadása
Súly zuhanása
Egyedüllét, fehér üresség
Vérzik, segítség!
Piros, pánik, elszédült
Visszhangként ordít vissza rám a sérült

Sikoltás és futás
Szemtelen vakulás
Lába gyenge, nem érzi
Nem is látja, nem érti
Közel a fenyegető
Visszhangként ordít vissza rám a menekülő

Akasztfán függ
Egy embertől függ
Kötél roppanása
Gyengül minden porcikája

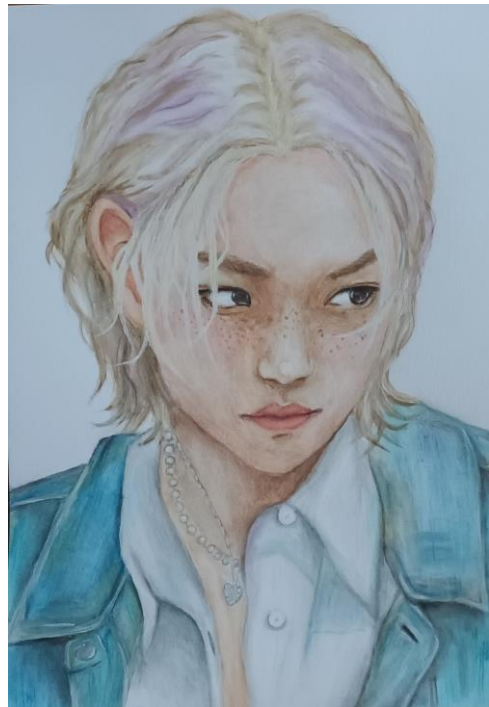
„*Mondd hát, bűnöm mi volt?*”
Kérdezte mielőtt szeme fénye kihúnyt

Látszik hófehér lelke tisztasága
Visszhangként ordít vissza rám a csend
némasága

Velem

Fáradt voltál,
Én ott voltam.
Én ott voltam,
a jó napodon,
a rossz napodon.
Te itt voltál,
a jó napomon,
De itthagytál
a rossz napomon,
Egyedül
a gondolattal,
hogy nem lesz *senki*
a rossz napomon
Velem.

Kovács Gréta Hanna (12. C)

Papp Tamara (9. B)

Dédapám naplójának margójára

Foszlányokra porladt a bomba,
Lélekvázakat raknak halomba
Azt kívánod bárcsak vak lehetnél.
Számonkér a néma szemüreg.
A föld alól ugyan hova is mehetnél?
Szorongatod merev kezüket,
Járatokat rágott a kacagó félelem,
Itt már csak a köd az egyetlen védelem.

Már csak tompa rázkódás a lét,
Nincsen öröm, bánat, remény, tét.
Ha van Isten, remélem ezt ő se látja
A szívet a gyász harapófoga bántja.
Bezárult az ég, csendes a láthatár,
Csillékben robog a néma tompaság,
Egy könnyes szem örökké visszavár
A kaján hatalom élesen arcon vág.

Elvették.
A csontjaid, a jegygyűrűd, reményed,
Nevetésed, igazságod, törvényed,
Dunyhád, nyugalmad, ebéded,
Gyereked, anyád, feleséged,
Szavadat, véredet, kenyered.
Jövőre nem változik többé jelened.

Szusszantanak az ismeretlen otthon
Kusza, lepusztult martalékai,
Hordalékvárban uralkodnak a roncsok
A nyomor szürke hivatalnokai.

Remegés szötte be a simogató kezét,
Miután meglátta kiürült szemedet.
Megtölti az úrt a halvány gyertyaláng,
Gyereked arcán a mosoly nyoma ráng.
Megmaradtál nekik és ők neked
Kegyelmez a Sors és itt maradnak veled.

Kovács Réka (11. D)

Nő a habok között

1. felvonás: Egy test

A feszes melltartó hangtalanul bomlott ki, meztelenül hagyva testemet. A bőrömet izgatóan simogatta a lágy szellő, ami a teremben kergetőzött, faltól-falig. Világos tincseim vállaimra borulva élvezték a szabadságot, míg a lábfejemmel alig hallható neszt keltve doboltam. Szívem a torkomban lüktetett, és már azzal fenyegetőzött, hogy hirtelen megáll, ahogy a szememet az egyszerű ajtóra függesztettem várakozóan. Már bármelyik pillanatban ideérhetnek... Körülöttem még jó pár anyaszült meztelen lány ácsorgott, akik egymással vihogtak, vagy éppen feszülten próbálták minél kisebbre összehúzni magukat, hogy beleveessenek a mindent elemészto sötétségbe. A fekete falakkal körbevont teremben az egyedüli fényt a plafonra felszerelt fénynyalábok nyújtották. Ekkor kattant a zár, és néhány öltönyös úr masírozott be, akik elegáns megjelenésüket vörös csokornyakkendőkkel egészítették ki. A teremre rögtön idegörlő csend ereszkedett.

-Sorakozzatok fel! - hangzott el az engedetlenséget nem tűró parancs, mi pedig ennek eleget téve, egymásnak préselődve álltunk fel a földre mázolt piros vonal mögött. A sárgás megvilágításban fürdő meztelen testünkkel felsorakozva, az urak vizslató szemei kereszttüzeiben, egy piaci malacnak éreztem magam, akit most vizslatnak a vásárlók, és megannyi koca közül próbálják kiszűrni a leghúsosabbat. És talán részben ez is történt... Melleim ziláltan le-föl táncoltak, ahogy egyre gyorsabban vettem a levegőt az áporodott teremben. Az urak prédára leső ragadozóként vetették közénk magukat, és testünk minden egyes centiméterét alaposan végigmustrálták. Alighogy elkóborolt hajtincseimet egy határozott mozdulattal kisöpörtem látómezőmből, az urak már rohamosan közel jártak hozzám. Elégedetlen sziszegések hagyták el szájukat, miközben fintorogva tettek szóvá minden apró anyajegyvet, vagy ráncot, ami szavukkal élve, elcsúfították a bőrünket. Mintha tényleg csak malacok lennének...

Mire feleszméltem, már körülálltak engem, és szemeik ide-oda cikáztak, elidőzve bőröm minden pici részletén. Éppen azon voltam, hogy lecsillapítsam dübörgő légzésemet, amikor fenekemet egy hideg kéz ragadta meg.

-Állj mozdulatlanul! - dörrent rám az egyik aggastyán férfi. Éreztem, ahogy a ráncokkal bárázdált ujjai sima bőrömen vándorolnak, bejárva minden egyes rejtett zugot. Érzéseimet próbáltam minél távolabb száműzni magamtól, amikor még három öregember kezdte el tapogatni kidomborodó melleimet, és csipentették durva ujjbegyeik közé mellbimbómat. Próbáltam máshová képzelni magam, mintha ez csak egy ocsmány lázalom lenne, de amikor egy röpke nyilallás hasított a fenekembe, az kérlelhetetlenül visszaráncigált a kilátástalan valóságomba. Az egyik öregúr megpaskolta a fenekemet. Mégis, hogy merészeli?

A düh abban a pillanatban minden más érzést elfojtva gyülemllett fel bensőmben. A harag eltorzította vonásaimat, és az eddig ügyesen palástolt gyűlöletem majdnem kitört üvegkalitkába törtönzött lelkemből, amikor is valamelyik férfi megszólalt:

- Tökéletes! - dörrent csipetnyi csodálattal és egyben mély megvetéssel megkent hangja. A felindulásom abban a minutumban elszivárgott, és döbbenet meredtem a férfiakra.

- Holnap a csarnokban! - biccentettek felém, majd sorban távoztak a nyüzött arcú férfiak. Én remegő kézzel felkapkodtam ruháimat, és az összegyűlt nők gyűlölködő serege elől kislisszoltam a fojtogató teremből.

...

A csípős szél az arcomba vájt, ahogy a tömött utcán átverekedve magam, felém tornyosult az ősi festőiskola borzongatóan giccses kőépülete. Az egyetemi folyosók labirintusán túljutva

bizonytalanul léptem be a műterem kétszárnyú faajtáján. A szellős csarnok közepén egy hófehér lepedővel letakart emelvény magasodott, amely körül festőállványok regimentje terpeszkedett. Az ecseteket szorongató fiatal férfi tanítványok kíváncsian szemlélődtek, ahogy a professzor kérésére meztelenül felfeküdtem az emelvényre.

- Mint láthatjátok, ma a női test arányaival fogunk foglalkozni. - köszörülte meg a száját a professzor, majd felém fordult. - Hajtsd szét a lábaidat, kedves. - húzódott bizarr mosolyra a szája széle. Szemeimet lehunyva cselekedtem, elengedve a fülem mellett a fiúk elégedett tapsolását és röhögését. Néhány szófoszlány, többek között, a megrakott szuka, vagy a felhízalt sertés, azért így is belém vésődött... vagy az, amikor valaki bekiáltotta, hogy sokkal jobban mutatnék az ágyában, mint a vásznán.

Elgémberedett csontjaim fáradtan tiltakoztak, amikor már órák óta ugyanabba a pozícióba kellett merevednem. Mint egy szobor, akinek nincs más értéke, csak a teste és a kinézete. Azért miközben mozdulatlanul feküdtem, szomjas vándorként szívtam magamba a festőtanoncok minden kézmozdulatát, és a professzor minden hasznos tanácsát.

Ugyanis kislánykorom óta festő szerettem volna lenni, azonban a társadalom darabokra törte álmaimat. Hiszen a nők nem tanulhatnak festeni, főleg nem egyetemeken. Így ez lett belőlem... Büszke vagyok-e magamra? Legalább a testem feláldozásával hallgathatom az előadásokat. Ez is valami. Egy jelentéktelen senkiként szívhatom magamba a tudást, és sajátíthatom el a mozdulatokat a tekintetemmel...

...

Az éjszaka fényei különleges pillangókat vetítettek a vásznamra. Az egyetem épülete kongott az ürességtől. Minden néma csöndbe burkolózott. A megfoghatatlan csendet csak az ecsetem alig hallható súrlódása törte meg. A festék omlósan terjedt a lapomon, ahogy kezem szinte magától mozgott.

2. felvonás: Egy festmény

Gőzölgő kávémat szorongatva csörtettem be a festőcsarnokba, ahol a nemrég felvett lány már az emelvény szélén kuporgott. A diákjaim idétlenül röhögcséltek, ám amikor köpcös alakom feltűnt a teremben, a jelenlétemre szerencsére mindenki elhallgatott. Végre. Miért kell folyamatosan dobhártyaszagatóan rikoltozniuk? Ráadásul férfiu létükre?

A nőktől nem is várok mást, hiszen ők csak arra valók, hogy megdughassuk őket. De ilyen viselkedés férfiaktól!

Átvonultam a csarnokon, és egyesével szemügyre vettem a tegnapi alkotásokat. Legnagyobb csalódásomra egyik szörnyűbb, mint a másik, pedig pályafutásom alatt, most van a legszemrevalóbb modellünk...

Bosszúsan kezeim közé kaptam a naptárat, és kishíján összeestem, amikor eszembe jutott, hogy alig egy hét van az ország legnevesebb művészeti gálájáig. Milyen alkotásokat fogok tudni a nézők szeme elé tárni, amikor a diákok által életre keltett képeket még egy utcán kéregetőnek sem akarnám odaadni?

Homlokomon kétségbeesetten futottak össze az egyre mélyebb ráncok, amikor is a sarokban észrevettem egy festményt, aminek sarka kikandikált egy paletta alól. Fureszállva a dolgot odaballagtam, és felemeltem azt. Szinte a lélegzetem is elállt a döbbenettől, ahogy szemtől szembe néztem az egyik legszínvonalasabb technikával kivitelezett, fenségesen elbűvölő alkotáson. Az izgalomtól libabőrös kézzel a magasba tartottam a festményt.

- Kinek a műve ez?

A diákok értetlen szemmel bámultak rám, úgyszólván megismételtem:

- Kié ez a pazar munka? Ez lesz a gála ékköve! - kiáltottam megrészegülve az örömtől.

Erre aztán minden kéz a magasba lendült, és egyszerre kitört a vita a tanoncok között, ugyanis egy megmagyarázhatatlan véletlen folytán, mindenki a sajátjának tartotta a művet.

Ekkor egy légből kapott ötlettől vezérelve megpördítettem a festményt, és a hátoldalán egy név volt olvasható:

- Gracie. - suttogtam, és hitetlenkedve a modell felé fordultam, akin a rémület minden egyes lehetséges árnyalata tükröződött.

- Én meg tudom magyarázni...

- Elég! - ordítottam, majd az első dologgal, ami a kezembe akadt, egy szikével, felhasítottam a festményt és ezt mindaddig folytattam, míg abból nem maradt más, mint színes papírsíkok egymás hegyén-hátán...

3. felvonás: Egy tó

A lebukó nap utolsó sugarai gyengéden tükröződtek rajtam. A hullámaim erőtlen tajtékokat vetve mosták a partot. Amott a homokban, kettő női modell pózolt, míg a férfiak bortól kivörösödött arccal örökítették meg őket. Az este beálltára tekintettel a tanoncok összecsapták állványaikat, kilögyölve ezzel pár festékes tégelyt, amelyek megszínezték a homokszemcséket. Nemsokára már csak a két nő maradt a parton, akik a mólóhoz oldalogtak. Az egyik meg is mártózott bennem, miközben fojtott hangon beszélgettek:

- Ki fognak rúgni. - osztotta meg társnőjével egy szőke fejkoronával ékesített hölgy, aki felhúzott lábakkal legeltette tekintetét hullámaimon.

- Tényleg festettél? - szuszogta a másik gúnyos hangon.

- Igen. - sóhajtott az előző.

- Akkor meg is érdemled! Nem is értem miért hoztak el téged ebbe a festőtáborba. - tört ki nevetésben a második, majd törölközőjét maga köré csavarva elrohant, magára hagyva az összetört lányt.

A víztükrömre felkúszott a Hold, kivehetővé téve a könnyező lány alakját a fodrozódó hullámaim hátán. A lány egy idő után feltápáskodott, és elindult visszafelé, amikor a lábai előtt megcsillant valami. Egy szike. Látszott, hogy ismerős számára a szike, mert különösen sokáig nézte és forgatta.

Végül karcsú testével habjaim közé lépett, a szikét megmártotta a Hold gyöngyöző fényében, majd torkába dőfte azt.

Egy ideig dobáltam ernyedtestét csillogó habjaimon, majd süllyedő alakját magamba fogadtam.

Sisa Richárd (9. D)

Ezzel a novellával Richárd a kolozsvári Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem által szervezett kreatív írás versenyen 1. díjat nyert.

Puklics Brigitta: Utazás az ismeretlenbe

- Gyere már, lekéssük a repülőt! – sürgetett Vera, és futott tovább. Sóhajtván loholtam utána. Az ő szülei és az enyéim is úgy gondolták, hogy elég „nagy lányok” vagyunk már, ezért kitáplálták, hogy menjünk együtt nyaralni. Annak ellenére, hogy baromira örültünk, mert végre csajos kirándulást tudunk csinálni, valamennyire meg is rémültünk, hiszen most először van az, hogy ketten megyünk el egy ilyen hosszú időre. Úgyhogy a pakolászás miatt picikét elcsúsztunk, ezért szaladtunk annyira a repülőnkre. Az utolsó utáni pillanatban felugrottunk, és megkerestük a helyünket. Levágtuk magunkat az üléseinkre, és pihentünk egy kicsit. Közben felemelkedett a gép, addig mi felpakoltuk a nem kevés cuccunkat.

- Még pont időben elértük - szólaltam meg.

- Ja - válaszolt a barátnőm - ha jól néztem, ez az egy délutáni járat Londonba, az eggyel későbbi 19:45-kor indul.

- Arra már nem ülnék fel szívesen.

- Én sem. Gondolj bele, hány horkoló emberrel kellett volna együtt utaznod - nevetett fel Vera, majd belegondolva én is elröhögtem magam. Visszaülve előhalászta a fülesét, bedugta a fülébe, és olyan hangosan kezdett el zenét hallgatni, hogy azt szerintem még mögöttünk is hallották. Elképzelttem azokat a riadt fejeket.

- Kérnek valamit? - állt meg mellettünk egy stewardess.

- Miből lehet választani? - kérdeztem vissza, hátha felsorolja a kajákat meg az italokat. De nem.

- Igen vagy nem. - Ezt tuti begyakorolta. Unottan néztem rá, de ő csak büszkén mosolygott.

- Ha-ha - erőltettem meg magam, és meglöktem Vera karját. – Kérsz valamit? Válasz csak egy fejrázás volt, aztán dugta vissza a fülébe a borzalmas zenéjét. Én is válaszoltam, hogy semmit, és csak bámultam ki az ablakon. Kicsivel később az az érzésem támadt, hogy mintha nem előre, hanem lefelé mennénk. Felnéztem a telómból és újra kipillantottam. Nem tévedtem. A szárny valamiért nekiállt füstölni, mi pedig lefele ereszkedtünk. Mindenki a fejét kapkodta, én meg néztem az egyre közeledő óceánt. Igen, így kívülről úgy tűnhet, hogy halál nyugodt voltam, de valójában rettegtem. De sajnos csak egy út volt. Lefelé.

●

Felébredtem, de csak fehérség volt körülöttem. Föltápázkodtam, és körülnéztem, de rajtam kívül senki se volt látóhatáron belül. Hirtelen úgy elsötétült minden, hogy az orrom hegyéig

nem láttam. Valahol a távolban kigyúlt egy kicsi, de erős fény. Elindultam felé, erre újra kivilágosodott.

- Ez valami vicc!?! - kiáltottam fel mérgesen. Válaszul megint csak besötétedett. Unottan forogva a szemem újra elindultam a fény felé. De... valami nem tetszett benne. Mintha nem természetes fény lenne; hanem mintha egy villanykörtehez hasonlítana. Közelebb érve láttam, hogy tényleg egy villanykörte. De hirtelen kigyúlt egy másik. Aztán egy harmadik, és így tovább. Perceken belül már több ezer világított az arcomba, majd felrepültek. Rájöttem, hogy ezek nem villanykörtek, hanem szentjánosbogarak. Mosolyogva és enyhe áhítattal figyeltem, ahogy ide-oda röpködnek. Aztán megint kivilágosodott, megint besötétedett. És egyfolytában ezt csinálta. Már jojózott a szemem, mire megszűnt a villogás és sötét maradt.

- Őrült egy világba csöppentem - suttogtam magamnak. Erre valami nagy körvonalazódott ki mellettem. Tisztán nem láttam, mi az vagy ki az, csak a bogarak világítása tette lehetővé, hogy észrevegyem, valami (vagy valaki) közeledik felém. És az nem akart megállni. Már majdnem odaért hozzám, amikor hirtelen valaki megfogta a vállamat. Felsikoltottam, majd az ijedségtől szaladni kezdtem, de elbotlottam valamiben, és ügyesen hasra estem. Arra riadtam fel, hogy valaki rángatja a vállam.

- Mi történt? - kérdeztem, majd felültem. Vera térdelt mellettem.

- Itt ragadtunk! - mondta, és rémülten nézett rám.

●

- Mi van? - pattantam fel, és körülnéztem. Víz, víz és víz. Közel s távol senki, magunk voltunk egy irtó kicsi szigeten.

- És most? - néztem körbe a cuccainkat hiányolva.

- Várjuk a szebb jövőt - vonta meg a vállát. Visszaültem a földes-homokos talajra, és egy ideig síri csendben bámultunk ki a fejünkből. Aztán próbáltuk egymást feldobni mindenféle vicces sztorival pölő az osztályunkról, Insta-videókról stb.

- Emlékszel, amikor 8.-ban Zoli poénból teli erőből lefejelte a tanári asztalt, hogy letesztelje, benne marad-e az arca? - kérdeztem, de alig bírtam ki röhögés nélkül.

- Aha. - sírtunk a röhögéstől, ahogy belegondoltunk. Végül is, elszórakoztattuk egymást.

Két nap múlva, azon kívül, hogy már kis híján éhen haltunk (nincs bajom a kókusszal, de nem olyan laktató), láttunk és hallottunk egy hajót. Boldogan felpattantunk, és vadul hadonászva kiabáltunk. Szerencsére észrevettek minket, mert egyre jobban közeledtek felénk. Negyed óra

múlva odaértek hozzánk és felvettek. Gyorsan adtak kaját, mert már összeestünk az éhségtől, miközben valakinek éppen elmeséltük az utunkat, és hogy hova tartanánk.

- Szólok a kapitánynak, és odaviszünk titeket!- mondta az ember, és elment.

•

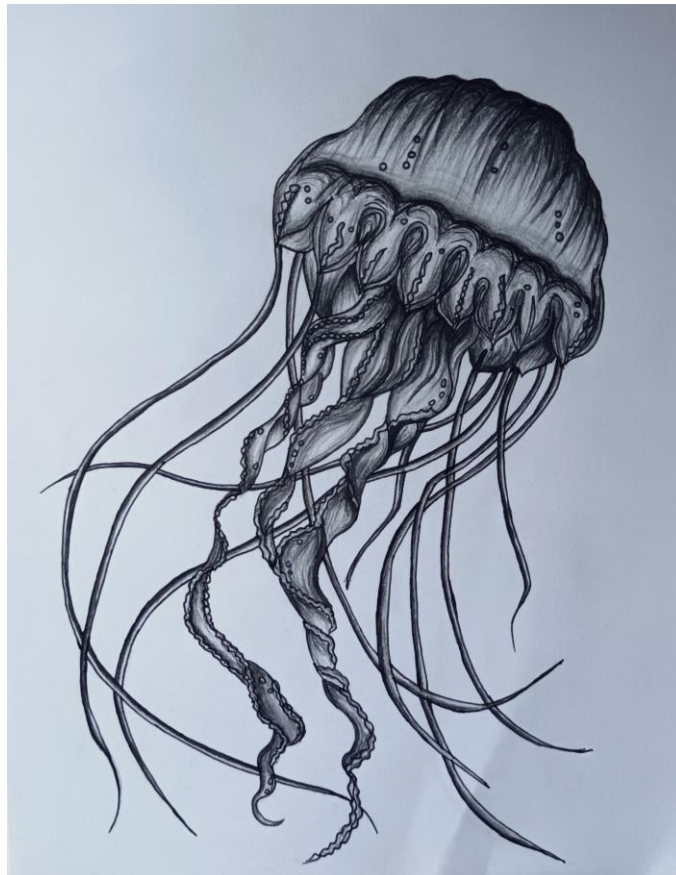
De ebből nem lett semmi. Már napok óta úton vagyunk. Az ötödik nap délutánján néma csendben a gondolatainkba merültünk, majd Vera mosolyogva megrázta a fejét.

- Sose fogunk Londonba érni...

Hát ja. Így indult a kirándulásunk. Gondoltam, leírom, hadd maradjon meg az utókornak.

Most berakom egy palackba ezeket a papírokat, és útjára indítom, hátha valaki megtalálja.

Itt a vége, ússz el véle.

Papp Tamara (9. B)

Mészáros Kamilla (10. D)

A 2024/2025. tanév ballagási ünnepségén a következő tanulók részesülnek elismerésben:

Iskolánk legmagasabb kitüntetését, a VASVÁRIÉRT emlékplakettet kapja a *I2. A* osztályból

Nagy Petra Vera. Petra sokoldalú érdeklődési körrel és kiváló tanulmányi eredményekkel rendelkezik. Az osztályprogramok megvalósításában aktívan részt vett, mindig kreatív ötletekkel gazdagította a közösséget, és precíz megvalósításával példát mutatott társainak. Rendkívüli munkabírása, megbízhatósága és önzetlensége miatt mindenki számíthatott rá.

Tanulmányi és versenyeredményei kiemelkedőek. A Szegedi Tudományegyetem olasznyelvi versenyén 11. évfolyamos korában első helyezést ért el, míg 9. évfolyamos korában arany minősítést kapott. A Siklói Gyula Városismereti Versenyen szintén első helyezett lett, a Kodolányi Természettudományi Műveltségi Versenyen pedig 2024-ben diadalmaskodott. A Festival d’Italiano versenyen 10.-es korában versmondás kategóriában második helyezést ért el, míg idén az élőbeszéd kategóriában különdíjat kapott. A Fehérvári Diáknapokon 2024-ben három kategóriában – versmondás, prózairás és showtime – ezüst minősítést szerzett, illetve társaival showtime kategóriában arany minősítést kapott. A Fedorka-SoseVOLT Versnapon arany minősítéssel és a Reménység Díjjal ismerték el tehetségét. Emellett az olasz OKTV döntőjébe is bejutott, ahol kimagasló eredményt ért el.

Petra városi eseményeken is aktívan részt vett. Szerepelt több városi és iskolai ünnepségen.

Nemcsak tanulmányi és művészeti téren, hanem a közösségért végzett munkájában is kimagasló. Az osztály DÖK-képviselőjeként évek óta aktívan részt vesz az iskolai élet szervezésében, mindig képviselve osztálytársai érdekeit. Önkéntesként nemzetközi sporteseményeken vállalt szerepet, ahol elhivatottságával és lelkesedésével példát mutatott.

Az iskolában a neve fogalommá vált: Nagy Petrát minden tanár és diák ismeri kedvessége, mindig vidám és segítőkész természete miatt. Kiváló nyelvtudása is megmutatkozik: nemcsak olasz nyelvből, hanem angolból is felsőfokú nyelvvizsgát szerzett. Petra igazi vezéregyéniség, aki másokat is motivál, és akire mindig lehet számítani. Megbízható, precíz és minden feladatot a legmagasabb szinten teljesít.

A 12. B osztályból **El Badaoui Nimród.**

Nimród a Gábor Dénes Középiskolai Ösztöndíj pályázaton országos hatodik helyezést ért el, és középiskolai ösztöndíjasként megkapta a „Tehetségútlevelet” is. Az Óbudai Egyetem Tudományos Diákköri Tanácsa által szervezett Középiskolai Tudományos Diákköri Konferencián első helyezést ért el. *Rend és káosz: Az entrópia tudománytörténeti vonatkozásai és az ent-*

rópiánövekedés megnyilvánulásai c. dolgozatát Országos Tudományos Diákköri Konferenciára terjesztették fel. Az emelt fizika órák aktív résztvevője. Ismereteit tervezetten, folyamatosan, kitartóan, fáradhatatlanul bővíti. Kreatív ötleteivel, logikus érveivel segít társainak a fizika emelt szintű tananyag elsajátításában. A 2024/25-ös tanévben fizika és matematika tantárgyból is továbbjutott az OKTV második fordulójába. Ezen kívül a parlamenti Demokráciajátékban csapatának vezérszónokaként retorikai készségeit is megmutatta.

Hat éven keresztül jeles tanulmányi eredményt ért el, mindeközben a művészetekben is jeleskedik: zongorázik és gitározik, ezt a tudását a szalagavatón és az idei Művészeti Bemutatón is megcsillogtatta. Diákköltőként pedig verseivel az idei Fehérvári Diáknapokon ezüst minősítést szerzett.

A 12. D osztályból **Pausz Janka**, aki nemcsak jó tanuló, de népdaléneklésével iskolánk sok dicsőséget szerzett, emellett az osztályközösségéért is önzetlenül dolgozott.

2023-ban a „Járdányi Pál Emlékére” rendezett IX. Országos Népzenei Versenyen Különdíjat, ezzel együtt koncertlehetőséget nyert. 2024-ben a „Tiszán innen, Dunán túl” Országos Népdaléneklési minősítő verseny vármegyei döntőjében kiemelt arany, majd az országos fordulón arany minősítést, a Pesovár Ferenc Gyermek- és Ifjúsági Népdaléneklési és Népzenei versenyen arany minősítést kapott.

Népdaléneklésével rendszeres résztvevője volt iskolai és városi rendezvényeknek: Művészeti Bemutatókon, Diáknapokon, ballagásokon, karácsonyi ünnepségeken gyönyörködhettünk énekében.

A **Kiváló kultúrunkáért** kitüntetést kapja a 12. C osztályból **Barna Levente**.

Levi egy ízig-vérig vasváris diák, aki mind a tanulmányaiban, mind az iskola közösség életében kimagasló szinten teljesített. Több ízben is szerepelt Vasváris Versűnnepen, ahol ezüst és arany minősítést szerzett. 2024-ben a Fehérvári Diáknapokon vers- és próza kategóriában ezüst, míg showtime kategóriában arany minősítéssel jutalmazták teljesítményét, páros produkciójukat pedig közönségdíjra jelölte a zsűri. A diákszínpad tagjaként számos darabban szerepelt, amelyek közül a *Nulladik óra* c. darabot tavaly a Művészeti Bemutatón is előadták hatalmas sikerrel. Több alkalommal szerepelt az iskolai és városi ünnepi megemlékezéseken. Játszott a Vörösmarty Színházban a *Kőszívű ember fiai* c. darabban, és láthattuk a Szabadszínház *Mesteremberek* c. darabjában is. Novemberi szalagavatójuk egyik fő műsorszámaként olyan bravúrosan szavalt el egy többoldalas Örkény novellát, hogy az iskola vezetősége fel-

kérte, hogy lépjen fel az idei Művészeti Bemutatón is, ahol szintén vastappsal jutalmazták a fergeteges előadást. A tavalyi ballagási ünnepségen Levi konferált, a tőle megszokott igényességgel. A Vasvári iránti szeretetét és elkötelezettségét mi sem bizonyítja jobban, minthogy betegsége miatti hosszú hiányzása alatt minden tőle telhetőt megtett, hogy mihamarabb visszatérhessen szeretett iskolájába. Levi olyan diák, akire mindenben lehet számítani, és akinek segítőkészsége, kreativitása és maximalizmusa példaértékű.

A **Kiváló közösségi munkáért** díjat kapja a 12. C osztályból **Ackermann Andrea Dóra**.

Dóri 4 évig volt a diákönkormányzat tagja, a Vasvári instagram oldalának szerkesztője, a digitális tartalmak felelőse. Kreatív ötleteivel nagyban hozzájárult az iskolai szabadidős és kulturális programok megvalósításához. Köszönjük!

A **Kiemelkedő színjátszásért** díjat a kapja a 12. A osztályból **Csutorás Emma**.

Emma színházi tehetsége már nyolcadik osztályos korában megmutatkozott, és azóta a Vasvári Diákszínpadának oszlopos tagja. Kiváló tanulmányi eredményei mellett aktívan részt vett a diákszínpad munkájában, ahol szerepelt többek között a *Válás Veronában*, *Nulladik óra*, *Holt költők társasága*, *Völgyhíd és Yvonne, burgundi hercegnő* c. előadásokban. Nemcsak iskolai keretek között, hanem az Igéző színpadán is láthatták a nézők. Emma elkötelezettsége és szorgalma példaértékű a színházi közösség számára.

Tanulmányi és művészeti sikerei mellett a Siklósi Gyula Városismereti Versenyen 4. helyezést ért el. Kreativitása sokrétűen megmutatkozik: osztályának a kampányvideó forgatókönyvét is ő írta, ezzel is bizonyítva tehetségét az alkotás különböző területein.

A **Jó tanuló - jó sportoló** díjat kapja a 12. A osztályból **Demeter-Csoma Dalma**.

Dalma kiemelkedő tanulmányi és sportteljesítményeinek elismeréséért 2022-ben Fejér megye Jó tanulója – jó sportolója lett, míg 2023-ban Magyarország Tehetsége díjat kapott. Diákolimpián is eredményes volt: az Atlétika Többpróba Országos Döntőjében 11. helyezést ért el, az Akrobatikus Rock'n'Roll Diákolimpia Országos Döntőjében pedig 1. helyezést ért el. Emellett a Prágai Korosztályos Világbajnokságon 6. helyezést, a Ljubljana-i Világkupán 2. helyezést, a Soroksári Világkupán pedig 3. helyezést szerzett. Többszörös Országos és Magyar Bajnoki dobogós is. Produkcióit láthattunk a Művészeti Bemutatókon is, melyek igazán figyelemre méltóak, és valóban lenyűgöztek mindenkit dinamizmusukkal.

Az **Év sportolója** díjat a 12. D osztályos **Gyenei Eszter** érdemelte ki, aki sportágában, az akrobatikus rock and rollban nagyszerű eredményekkel büszkélkedhet. Az idei tanévben csapattal kisformációban országos bajnok volt az első osztályban. Korábban is szerzett már magyar bajnoki címet, illetve világkupa első helyezést. Felléptek több alkalommal a Művészeti Bemutatókon, ahol mindig lenyűgözték tudásukkal a közönséget.

Kiemelt könyvjutalmat kapnak:

A 12. A osztályból **Böjtös Benedek Árpád**. Beni tanulmányi eredményei mindig figyelemre méltók voltak. A 2025-ös Lános Kornél Megyei Fizika Versenyen első helyezést ért el, emellett 2024-ben a Repülő modellezés Rákóczi Nándor Emlékversenyen második helyezést szerzett. Zenei tehetsége is kiemelkedő: a Sistrum Gitárversenyen országos ezüst minősítést kapott. Gitárjátékával a Művészeti Bemutatón, illetve osztályának szalagavatóján is lenyűgözte közönségét. Zenekarban is gitározik, egyéni előadóként pedig a Diáknapokon ezüst minősítést kapott. Szintén a Diáknapokon a Gesztus csapatával tavaly ezüst, idén arany minősítést szerzett. A sportban is sikeres, hiszen a 2024-es Diákolimpia Tollaslabda Csapat Bajnokság országos döntőjében harmadik helyezést ért el. Benedek példaértékű magatartása és kitartása mind tanulmányai, mind művészeti tevékenységei, mind sporteredményei révén mindenki számára inspiráló. Angolból felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Környezettudatos: kerékpárral jár iskolába.

Taller Máttyás István, aki rendkívüli tanulmányi eredményeivel érdemelte ki figyelmünket. Biológiából az OKTV második fordulójába jutott, és kiváló helyezéseket ért el a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen és a Fair Play Kupa körzeti döntőjében. 2022-ben a Siklós Gyula Városismereti versenyen a 2. helyezést szerezte meg, és kosárlabda csapatával bejutottak a Kosárlabda Országos elődöntőjébe. Ezen kívül írói vénáját is megcsillogtatta, amikor a szalagavatón az osztály szónoiki beszédének szövegét megírta, amit bár nem ő mondott el, mégis az ő szavain keresztül mondott az osztály köszönetet az iskolának. A tehetsége és munkája mindannyiunk számára példaértékű.

Varanka Luca, aki nemcsak kiváló tanulmányi eredményei révén, hanem szorgalmával és példamutató magatartásával is kiemelkedik. Az év közbeni és év végi szaktanári dicséretnek is ezt tükrözik, hiszen szinte minden tantárgyból megkapta a legjobb elismeréseket. Matematikájára szerint Luca olyan magas szintű tudással rendelkezik, hogy a dolgozatai a javítókulcsok. Hetedik osztályban az angol nyelvi verseny egyéni versenyében ötödik helyezést ért el,

a Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny megyei fordulójában pedig második helyezett lett. A Siklói Gyula Városismereti Versenyen negyedik helyezettként végzett, és az angol megyei vitaverseny döntőjében harmadik helyet szerzett. Angolból Cambridge-i felsőfokú C1 nyelvvizsgálóval rendelkezik. Mindemellett Luca mindig segítőkész és elkötelezett, ami még inkább példaértékűvé teszi őt a közösség számára.

A 12. B osztályból **Antal Nóra**, aki hat éven keresztül kitűnő tanulmányi eredményével és példamutató magatartásával az osztályközösségének és az iskolai közösségnek is meghatározó tagja volt. A Siklói Gyula Városismereti csapatversenyen döntőjéig jutott, a parlamenti Demokráciajátékban csapatát frakcióvezetőként irányította; a Székesfehérvári Diáktanács tagja volt, iskolai DÖK-elnökként az intézményünk kulturális programjainak szervezésében és megvalósításában mindvégig kiemelt szerepet játszott.

Nagy Réka Sára, aki hat éven keresztül jeles tanuló volt, felsőfokú nyelvvizsgát szerzett német nyelvből. Emellett az iskolai kulturális programokban is rendszeresen részt vett, többek között ő volt a Művészeti Bemutató műsorvezetője. A parlamenti Demokráciajátékban házelnöki posztot töltött be, a Siklói Gyula Városismereti csapatversenyen döntőjéig jutott. Részt vett a német nyelvi OKTV-n is. Az iskolai Gesztus-csoport oszlopos tagja, mellyel az idei Fehérvári Diáknapokon arany minősítést szerzett. Az osztály és az iskola programjainak szervezésében és megvalósításában kiemelt szerepe volt.

A 12. C osztályból **Horváth Minka**. Minka egy olyan lány, akit még azok a tanárok is ismernek és elismernek, akik soha nem tanították őt. Kiemelkedő sport- és tanulmányi eredménye, ill. példamutató magatartása mellett egyáltalán nem hétköznapi kedvesség és udvariasság jellemzi. Három idegen nyelvből tett előrehozott érettségit kiváló eredménnyel, de a reál tantárgyakból is remekel: a tavalyi évben 3. helyezést ért el a Lánzos Kornél Fizikaversenyen. Továbbtanulási tervei is figyelemre méltóak: fizikát szeretne tanulni és majd elvállik, hogy ezt egy magyar egyetemen fogja-e megvalósítani, vagy a Bécsi Egyetemen. Népszerűségét kedvességének és segítőkészségének is köszönheti, amely hozzásegítette ahhoz, hogy idén ő lett a Vasvári bábkirálynője.

A Diákönkormányzat díja:

Ezt a díjat azok a vasvárisok kapják, akik a legtöbbet teszik azért, hogy tartalmas, színes diákélet legyen az iskolában, hogy a közös élmények révén erősödjön a vasváris közösség.

Idén ezt a díjat **Kotsis Nóra** kapja a 12. D osztályból. Nóri az utóbbi években osztályából egyedüli dökösként vett részt a diákönkormányzat munkájában, aktív részese volt a különböző programok megszervezésének és lebonyolításának. Nevéhez fűződik a zene világnapja alkalmából szervezett karaoke nap, ami az évek során hagyománnyá nőtte ki magát iskolánkban.

Könyvjutalmat kapnak:

Diáksportban végzett eredményes munkájukért:

12. A osztályból Denk Norbert Zalán, Ferencz Barnabás

12. B osztályból Szabó Botond Dániel

12. D osztályból Trombitás Lili

Közösségi munkájáért és kulturális tevékenységéért:

12. B osztályból Cseke Sára, Takács Barnabás

Közösségi munkájáért és sporttevékenységéért:

12. B osztályból Lelkes Zsófia

12. C osztályból Németh Adél Natália

12. D osztályból Palánkai Szonja

Tanulmányi eredményéért, közösségi munkájáért és kulturális tevékenységéért:

12. A osztályból Füzes Nóra

Tanulmányi eredményéért, közösségi munkájáért és sporttevékenységéért:

12. A osztályból Csiszár András

Tanulmányi eredményéért és sporttevékenységéért:

12. A osztályból Liedermajer Károly

12. B osztályból Hujber Zsófi

12. D osztályból Patai Melitta

Tanulmányi eredményéért és művészeti tevékenységéért:

12. C osztályból Terék Júlia

12. D osztályból Bozzai Kincső Kiara

Tanulmányi eredményükért és közösségi munkájukért:

12. A osztályból Dallos Mirkó Benedek, Gula Eszter

12. C osztályból Borka Mátyás István, Varga Virág

Tanulmányi eredményükért:

12. A osztályból Udvari Nina, Varanka Fruzsina

12. B osztályból Király Hanga

12. C osztályból Ackermann Andrea Dóra, Traser Alexandra

12. D osztályból Bruncz Boglárka, Csanádi Gréta, Hollós Boglárka, Kotsis Nóra

Kulturális munkájáért:

12. B osztályból Szelényi Kata Karolina

Közösségi munkájukért:

12. B osztályból Kigyóssy Evelin, Kiss Johanna,

12. C osztályból Kovács Gréta Hanna, Kiss Panna, Noé Nóra, Szundy Sára, Törzsök Sára

12. D osztályból Gyenei Eszter

Fehérvári Diáknapok eredményei

Szóelőenek, társasének, kórus

bronz minősítés: Vasvári Kórus

Vers- és prózamondás

arany minősítés Fejes Luca (A zsűri különdíját is elnyerte.)

Radics Luca Ayame

ezüst minősítés Hegedüs Boglárka

Varga Bálint

Rác Lili Szonja

bronz minősítés Zimmermann Kata

Könnýzene

ezüst minősítés Böjtös Benedek Árpád

Golden Flares (Gugolya Nóra, Kövecses Kata, Matolcsi Boróka,

Solymos Boglárka)

Szokolai Zsuzsanna

bronz minősítés Salvavita (Alonso Ibarra Emilio, Bokrossy Péter, Rác Lili Szonja,

Schneider-Zaj Ákos

Népdal - népzene - néptánc

bronz minősítés Vasváris fiúk (Lukács Krisztián, Varga Bálint)

Komolyzene - szólóhangszer – kamarazene

arany minősítés Imre András (Kategoriadíjat is kapott, ill. a zsűri különdíját is elnyerte.)

Gombaszögi Barnabás

Sótájm

arany minősítés Gesztus csoport (Rác Lili Szonja, Szabó Réka, Takács Dorina,

Matolcsi Boróka, Tolvaj-Sulyok Vince, Böjtös Benedek, Füzes Nóra,

Nagy Petra, Nagy Réka, Szelényi Kata)

ezüst minősítés Németh Adél Natália

Vass Annaliza Lara

Képző-, nép- és iparművészet

ezüst minősítés Pintér András

bronz minősítés Léhárt Júlia

Honismeret

arany minősítés Erdei Zita Dorka (Kategóriadíjat is kapott.)

Kovács Donát Lóránt

Csizmadia Botond

Lehel Balázs

Lippai Zita

Lukács Ramóna Bianka

Nagy Luca Ilona

Szablics Jázmin

Pentz Dóra

ezüst minősítés Dominik Máté

Kovács Réka

Pintér Alexandra

Irodalmi kategória – vers- és prózairás

arany minősítés Kovács Réka

ezüst minősítés El Badaoui Nimród

Puklics Brigitta

bronz minősítés Erdei Zita Dorka

Kertész Zsófia

Kovács Gértá Hanna

Szigeth Réka Szilvia

Fotó, film, új vizuális kísérleti műfajok

bronz minősítés Morvay Julianna

Médiakommunikáció

arany minősítés Lehel Balázs

ezüst minősítés Gróf Péter

Grubits Natália

bronz minősítés Rezneki Dorka

Vasvári Fanni Kitti

Diákszínpad

arany minősítés Vasvári Diákszínpad

Tanulmányi és versenyeredmények a 2. félévben

Biológia

Taller Mátyás István (12. A) biológia tantárgyból az OKTV második fordulójába jutott.

Tanára: Takácsné Ballai Melinda

Fizika

Böjtös Benedek (12. A) a Lánosz Kornél Megyei Fizikaversenyen első helyezést ért el.

Tanára: Csordásné Marton Melinda

El Badaoui Nimród (12. B) a Gábor Dénes Középiskolai Ösztöndíj pályázaton **országos** hatodik helyezést ért el, és középiskolai ösztöndíjasként megkapta a „Tehetségútlevelet” is. Továbbá Nimród az Óbudai Egyetem Tudományos Diákköri Tanácsa által szervezett Középiskolai Tudományos Diákköri Konferencián első helyezést ért el. *Rend és káosz: Az entrópia tudománytörténeti vonatkozásai és az entrópiánövekedés megnyilvánulásai* c. dolgozatát **Országos Tudományos Diákköri Konferenciára terjesztették fel.**

Tanára: Csordásné Marton Melinda

El Badaoui Nimród (12. B) osztályos tanuló matematika és fizika tantárgyakból is az OKTV második fordulójába jutott.

Matematikából tanára: Démuth Csaba

Fizikából tanára: Csordásné Marton Melinda

Idegen nyelv

Angol nyelv

Reviczki Dávid (11. C) angol nyelv tantárgyból az OKTV második fordulójába jutott.

Tanára: Németh Anikó

Francia nyelv

Kotsis Nóra (12. D) a Vármegyei Francia Nyelvi Versenyen 2. helyezett lett.

Tanára: Komáromi Veronika

Olasz nyelv

Nagy Petra (12. A) az olasz nyelvi OKTV **országos döntőjében** 27. helyezett lett

Tanára: Brunner-Tóth Andrea

A Festival d'Italiano 2025. versenyen

1. helyezett lett előbeszéd 'A' kategóriában *Sylvester Anna Hajnalka* (10. A)

különdíjat kapott előbeszéd 'B' kategóriában *Nagy Petra Vera* (12. A)

3. helyezett lett könnyűzene kategóriában a *Salvavita zenekar*, tagjai: Rácz Lili Szonja (9.A), Alonso-Ibarra Emilio (10. A), Bokrossy Péter (10. A), Schneider-Zaj Ákos (10. A)

Tanáruk: Brunner-Tóth Andrea

Szegedi Tudományegyetem Olasz Nyelvi Versenyének döntőjébe jutott

Grubits Natália és *Sylvester Anna Hajnalka* a (10. A), *Boros Alma Brigitta* (10. C)

Tanáraik: Brunner-Tóth Andrea és Óber-Fekete Noémi

Szegedi Tudományegyetem Olasz nyelvi és irodalom tanszéke által szervezett **országos** olasz nyelvi versenyen a 10. évfolyamosok kategóriájában *Sylvester Anna Hajnalka* 1.,

Grubits Natália 3. helyezett lett.

Tanáruk: Brunner-Tóth Andrea

Kémia

A Curie Kémia Emlékverseny **országos** döntőjébe jutott *Holló-Szabó Roland* (10. C), aki az Irinyi János Országos Középiskolai Kémiaaverseny döntőjébe is továbbjutott.

Tanára: Szabó Endre

Illés Barnabás és *Vámi Ármin* (11. A) a Kárpát-medencei Müller Ferenc Kémiai Emlékversenyen 1. helyezést ért el Elméleti kémia kategóriában.

Tanáruk: Szabó Endre

Magyar nyelv és irodalom

A XXXI. Arany János Irodalmi Verseny **országos** döntőjébe jutott *Zolta Csaba (10. A)*

Tanára: Szalainé Szántó Marianna

Sisa Richárd (9. D) a Sapientia egyetem által szervezett kreatív írás versenyen. a *Nő a habok között* c. novellával 81 alkotás közül a elnyerte a fődíjat.

Szoboszlai Ambrus (10. B) a „Szép magyar beszéd” verseny vármegyei döntőjében 3. helyezett lett.

Villányi Kata (7. B) a „Szép magyar beszéd” verseny vármegyei döntőjében a 7-8. osztályosok kategóriájában 1. helyezett lett, ezzel bejutott az **országos** döntőbe.

Villányi Kata (7. B) a "Szép Magyar Beszéd" regionális döntőjében arany fokozatú Kazinczy-jelvényt kapott.

Felkészítő tanár: Juhász Livia

Az **Országos** Vers- és Prózairó, Fotó és Diaporáma Versenyen *Kovács Gréta Hanna (12. C)* 2. helyezést ért el 11-12. osztályos, versíró kategóriában.

Tanára: Tamás Renáta

Pánczél Attila (11. B) az Implom József Középiskolai Helyesírási Verseny megyei fordulóján 4. helyezett lett.

Tanárai: Szalainé Szántó Marianna, Tamás Renáta

Matematika

A Megyei Kenguru Matematikaversenyen *Dobronyi Marcell (9. A)* 1. helyezést ért el.

Tanára: Szőkéné Kiss Erika

Horváth Márton (9. C) 1. helyezést ért el.

Tanára: Horváthné Bohner Teréz

Neulinger Levente (11. A) 1. helyezést, *Fekete Csaba (11. A)* 2. helyezést ért el.

Tanára: Démuthné Merkl Katalin

Király Hanga (12. B) 2. helyezést ért el.

Tanára: Szőkéné Kiss Erika

A Bolyai Matematika Csapatverseny Pannónia-észak körzetében a Jenő és a szá megyenes csapat 4. helyezést ért el.

Csapattagok: *Fekete Csaba (11. A), Izsák Jenő (11. A),
Neulinger Levente (11. A), Szekfü Viktor (11. A)*

Tanáruk: Démuthné Merkl Katalin

A Zrínyi Ilona Matematikaverseny Fejér Vármegyei fordulóján a 7. évfolyamosok között egyéniben *Szabó-Bakos Márton (7. A)* első helyezést ért el,

csapatban 3. helyezést értek el *Harkányi Bálint (7. A), Suba Dóra (7. A)*
és *Szabó-Bakos Márton (7. A)*.

Tanáruk: Horváth József

A 9. évfolyamosok között egyéniben *El-Badaoui Bendegúz (9. B)* 2. helyezést ért el,
csapatban 2. helyezett lett *Budai Áron (9. B), Kunyik Levente (9. C),
és El-Badaoui Bendegúz (9. B)*.

Tanáruk: Démuthné Merkl Katalin és Szőkéné Kiss Erika

A 10. évfolyamosok között egyéniben *Németh Zsombor (10. A)* 2. helyezést ért el,
csapatban 2. helyezett *Alonso-Ibarra Emilio (10. A), Hoffman Bálint (10. A),
Németh Zsombor (10. A)*.

Tanáruk: Csordásné Marton Melinda

A 11. évfolyamosok között csapatban 2. helyezett *Fekete Csaba (11. A),
Gergely Péter (11. A), Neulinger Levente (11. A)*.

Tanáruk: Démuthné Merkl Katalin

Természettudomány

A Curie Környezetvédelmi Emlékverseny területi döntőjében a 11. A osztály cspata 1. helyen végzett, és ezzel bejutott az **országos** döntőbe.

Csapattagok: *Jungbluth Fanni, Farkas Zselyke Emőke, Todorov Nikolett*

A 10. A osztály csapata korosztályában 2. lett.

Csapattagok: *Grubits Natália, Kovács Ninette, Turáni Lili*

Tanáruk: Takácsné Ballai Melinda

Vámi Ármin (11. A) a Hlavay József **Országos** Környezettudományi és Műszaki Diákkonferencia Fenntarthatóság és természettudományok szekciójában 1. helyezést ért el.

Kémiatanára: Szabó Endre

A X. Semmelweis Egészségverseny **országos döntőjében** iskolánk csapata 14. helyezett lett.

Csapattagok: *Boldizsár- Kozár Eszter (11. A), Gyenes Fanni (11. B),*

Solymos Boglárka (11. B), Tassy Kata (11. B)

Tanáruk: Szabó Endre

A 7. A osztály „Herman család” nevű csapata a Kalandozás a Természettudomány Birodalmában nevű verseny selejtező fordulóján első helyezést ért el, így bejutott a döntőbe.

Csapattagok: *Láng Lilla, Müller Viktória, Széll Csilla, Tőke Dorottya*

Tanáruk: Egyedné Molnár Krisztina

Történelem

Az Országos Savaria Történelem Verseny vármegyei fordulóján

a 9. évfolyamosok kategóriájában *Mátyási László (9. A)* 3. helyezett lett, *Sisa Richárd (9. D)* 1. helyezett lett,

a 10. évfolyamosok kategóriájában *Zolta Csaba István (10. A)* 2. helyezett lett, s ezzel bejutott az országos döntőbe.

Tanáraik: Németh Anikó és Rideg Imre

Fehérvári Versünnep

A XV. Fehérvári Versünnep döntőjén *Schneider-Zaj Ákos (10. A)* 2. helyen végzett.

Vasvári Diákszínpad

A Vasvári Diákszínpad az Atlantisz program keretében a Vörösmarty színházban előadott Anna Margit *Charon ladikja* festmény ihlette előadására a legjobb rendezés díjat kapta.

Rendező: Nagy Judit

A Regionális Diákszínjátszó Találkozóán a Vasvári Diákszínpad Shakespeare: *Lóvátett lovagok* c. művének előadásával ezüst minősítést kapott.

Rendező: Nagy Judit

Lóvátett lovagok

Szereplők:

Ferdinánd a király	Major Gábor
Biron lovag	Schneider-Zaj Ákos
Longaville lovag	Szabó T. Zoltán
Dumain lovag	Zétény
Boyet csavaros eszű kamarás	
Julka parasztlány	
Don Adriano de Armandó	
Nathaniel	
Holofernes poéta lelkű iskolai	
Lúke	
Bunkó alacsony	
Pille a Don	
Francis	
Mária a király	
Katharine	
Rosaline a királylány	
Tilánia	
Tündérek, udvarnép	

Előadja: a Vasvári Színpad

Rendezte: NAGY JUDIT

Zene: Shannon.hu
Diszlet, jelmez: Nagy Judit,
Szabó Miklós

Helye: Igézó
Basa u.1.

Ideje: 2025. március 31.
hétfő, 18:00

Az Oktatási Hivatal és az MCC által készített **Országos Gimnáziumi Rangsorban**, mely Magyarország 100 legkiválóbb gimnáziumát tartalmazza, a **Székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium** a **42.** helyen szerepel. Fejér vármegye gimnáziumai között iskolánk az 1., a vidéki gimnáziumok között a 14.

Sporteredmények a 2. félévben

Atlétika

Fejér Vármegyei Mezei Futó Diákolimpia

Lány III. korcsoport

- egyéni 1. helyezett *Láng Lilla (7. A)*
csapatban 1. helyezett *Láng Lilla (7. A), Kovács Adél (7. B), Varga Blanka (7. B),
Tőke Dorottya (7. A), Palotás Villő Panna (7. B)*

Lány IV. korcsoport

- egyéni 1. helyezett *Láng Anna (8. A)*
csapatban 1. helyezett *Láng Anna (8. A), Schall Natália Panka (7. B),
Zimmermann Kata (8. A), Müller Viktória (7. A)
Kurucz Regina Mira (7. A)*

Lány V. korcsoport

- egyéni 2. helyezett *Pusztai Nóra Regina (10. A)*

Fiú V. korcsoport

- egyéni 2. helyezett *Szécsi Kornél (10. A)*

Országos Mezeifutó Diákolimpia

Lány III. korcsoport

- egyéni 1. helyezett *Láng Lilla (7. A)*

Lány IV. korcsoport

- egyéni 1. helyezett *Láng Anna (8. A)*
csapatban 3. helyezett *Láng Anna (8.A), Vári Bejke (8.A), Schall Natália (7.B),
Zimmermann Kata (8.A), Müller Viktória (7.A)*

Városi Atlétika Diákolimpia Pályabajnokság

Lány III. korcsoport

- távolugrás 3. *Kovács Adél (7. B)*
600m síkfutás 1. *Láng Lilla (7. A)*
3. *Kovács Adél (7. B)*

Lány IV. korcsoport

- súlylökés 3. *Zimmermann Kata (8. A)*
300m síkfutás 3. *Zimmermann Kata*
1500m síkfutás 1. *Kovács Violetta (8. B)* 2. *Kovács Barka (8. B)*

Duatlon

Országos Duatlon Diákolimpia

Serdülő lány kategória 1. *Láng Anna (8. A)*

Gyermek lány kategória 2. *Láng Lilla (7. A)*

Floorball

A IV. korcsoportos fiú floorball csapat a Diákolimpia **Országos** Döntőjében 3. helyezést ért el.

Csapattagok: *Almási Gábor (9.B), Hartdéken Ádám (8.B), Horváth Oszkár (8.A), Kiss Zalán (7.B), Kiss Zétény (7.A), Mahler Hunor (8.A) Major Balázs (7.B), Szente Barnabás (8.A)*

Kosárlabda

Fejér Vármegyei Diákolimpia

Lány IV. korcsoport 2. helyezett

Csapattagok: *Gayor Léna Milana (7. A), Hegedüs Boglárka (8. A), Makk Réka (8. B), Németh Csenge (8. B), Palotás Villő Panna (7. B), Szabó Bori Virág (8. B), Szabó Eszter, Széll Csilla (7. A), Tobak Lotti Anna (8. B), Welchner Dóra (7. A), Zimmermann Kata (8. A)*

Fiú IV.korcsoport 1. helyezett

Csapattagok: *Dévényi Gergő, Födő Zétény, Horváth Buda, Kékesi Jónás, Kenyeres Máté, Kiss Zalán, Kiss Zétény, Kok Marcell Gyula, Lakatos Márk, Molnár-Bodó Baján, Seres Gellért, Somlyó Dominik, Szalay Márton, Szőke Bence Alex, Takács Zsombor, Zilizi Ákos*

A csapat bejutott az országos elődöntőbe.

Küzdősport

Kordás Márk (9. B) 2 aranyérmét szerzett a 6. UWSKF **World Sport Kempo** és 28. Hanshi Kupán (Világkupa), melynek során 12 ország 700 versenyzője mérte össze tudását.

Labdarúgás

Fair Play Cup lány Megyei Döntő 2. helyezett

Csapattagok: *Lévai Laura Luca (9. A), Kis Kitti (9. A), Molnár Maja (9. A), László Dorina (10. D), Kovács Kamilla (11. A), Zeller Adrienn (11. A), Egyedi Viktória (11. C), Kertai Emma (11. C), Kiss Johanna Laura (12. B), Trombitás Lili (12. D), Szita Flóra (12. D), Gyenei Eszter (12. D)*

Légtorna

Magyar Levegősportok **Országos** Légtorna Bajnokságon *Herke Luca* (9. C) 2. helyezett lett duó kategóriában, ezzel a duó kvalifikációt szerzett az Európa –és Világbajnokságra. *Mészöly Lilána* (7. B) a POSA Légtorna Világbajnokságon duóban 3.helyezett lett.

Tollaslabda

Diákolimpia Országos Döntő

VI. korcsoport lány „A” kategória: 2. hely Gugolya Nóra (11. C)

Úszás

Az Úszás Diákolimpia Országos Döntőben B kategóriában a IV. korcsoportos lányok versenyében

100m gyorsúszásban 7. helyezett, 100m hátúszásban 8. helyezett Szabó Blanka (8. A)

A diák sportversenyeken kísérő és felkészítő tanárok:

Helesfai Marcell, Kiffer Zoltán, Kovács Tímea, Majorné Szloboda Mária, Müller Csaba

A Székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium elismerésben részesült a Vármegyei és a Magyar Diáksport Szövetség által, mert a diákolimpiai versenyeken a középiskolák kategóriájában a

3. legaktívabb vármegyei iskola volt az elmúlt tanévben.

Papp Tamara (9. B)

2024-2025. félévi statisztika

Osztály	létszám	kitűnő	jeles	jó	közepes	elég- séges	bukott	osztá- lyozat- lan	tanul- mányi átlag	Egy főre jutó hiányzás		Tanulmányi rangsor			Hiányzási rangsor								
										igazolt	igazo- latlan				igazolt			igazolatlan					
7.A	37	2	17	18	—	—	—	—	4,67	16,49	0,00	1.	8.A	4,74	1.	7.A	16,49	1.	7.A	0,00			
7.B	31	—	13	18	—	—	—	—	4,54	33,35	0,00	2.	7.A	4,67	2.	9.D	21,73		7.B	0,00			
8.A	36	5	15	16	—	—	—	—	4,74	34,88	0,00	3.	12.D	4,65	3.	12.B	22,00		8.A	0,00			
8.B	35	9	8	14	4	—	—	—	4,56	36,30	0,00	4.	12.A	4,58	4.	9.C	22,05		8.B	0,00			
9.A	35	—	10	24	—	—	1	—	4,35	33,91	0,17	5.	8.B	4,56	5.	12.C	24,90		9.B	0,00			
9.B	36	1	4	27	3	—	1	—	4,22	40,72	0,00	6.	11.C	4,55	6.	12.D	27,82		9.C	0,00			
9.C	34	—	5	27	2	—	—	—	4,37	22,05	0,00	7.	7.B	4,54	7.	11.C	29,88		10.C	0,00			
9.D	34	—	6	26	2	—	—	—	4,33	21,73	0,03	8.	11.B	4,53	8.	7.B	33,35		10.D	0,00			
10.A	36	4	8	23	—	—	—	1	4,49	39,30	0,02	9.	11.A	4,51	9.	9.A	33,91		11.A	0,00			
10.B	30	1	6	18	3	—	2	—	4,15	39,63	0,10	9.	12.B	4,51	10.	8.A	34,88		11.B	0,00			
10.C	33	—	5	25	2	—	—	1	4,34	43,15	0,00	11.	10.A	4,49	11.	8.B	36,30		11.D	0,00			
10.D	34	—	1	30	3	—	—	—	4,18	43,91	0,00	12.	12.C	4,38	12.	11.B	38,40		12.A	0,00			
11.A	36	7	9	16	3	—	—	1	4,51	49,20	0,00	13.	9.C	4,37	13.	10.A	39,30		12.B	0,00			
11.B	35	6	5	22	2	—	—	—	4,53	38,40	0,00	14.	9.A	4,35	14.	10.B	39,63		12.C	0,00			
11.C	36	7	6	22	1	—	—	—	4,55	29,88	0,08	15.	10.C	4,34	15.	9.B	40,72	15.	10.A	0,02			
11.D	35	3	4	23	4	—	1	—	4,25	42,80	0,00	16.	9.D	4,33	16.	11.D	42,80	16.	9.D	0,03			
12.A	35	3	16	15	1	—	—	—	4,58	48,00	0,00	17.	11.D	4,25	17.	10.C	43,15	17.	12.D	0,05			
12.B	29	1	12	14	2	—	—	—	4,51	22,00	0,00	18.	9.B	4,22	18.	10.D	43,91	18.	11.C	0,08			
12.C	36	2	11	18	4	—	1	—	4,38	24,90	0,00	19.	10.D	4,18	19.	12.A	48,00	19.	10.B	0,1			
12.D	34	7	11	15	1	—	—	—	4,65	27,82	0,05	20.	10.B	4,15	20.	11.A	49,20	20.	9.A	0,17			
össz	687	58	172	411	37	0	6	3	4,45	34,42	0,02	átlag:			4,45	átlag:			34,42	átlag:			0,02